

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 187

16 TRANG 20 TỈ

TUẦN LỄ TỪ 28-10

ĐẾN 05-11-1971

#

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bếp : MINH VỜ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

ÓNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C9444

CORNELL UNIVERSITY
JAN 17 1972
LIBRARY

XIN DỪNG ĐĂNG QUANG TRÊN SỰ ĐAU KHỔ CỦA MIỀN TRUNG

Tất cả mọi sự xảy ra đều đúng như dự liệu của T.T. Thiệu ! Có bầu cử đúng hạn kỳ, dân chúng đi bầu đông chưa từng có, đặc cử với tỷ lệ uy tín gần 100% tại Cao Pháp Viện hợp thức hóa kết quả cuộc cử cử với tỷ lệ 8/9, TT Nixon chúc mừng đầu tiên, ngày lễ "Đảng Quang" cũng sẽ được cử hành vào đúng 31-10.

Tất cả như một vở tuồng trên sân khấu, các lớp lang xảy ra đúng ý nhà dàn cảnh. Nhưng là một vở tuồng diễn ra ngoài thiên nhiên chứ không phải trong nhà hát kín gán máy lạnh, nên

có một chi tiết đã xảy ra ngoài dự liệu của nhà dựng vở : đó là yếu tố thiên nhiên, trận bão lớn nhất lịch sử tàn phá 5 tỉnh miền Trung trong 10 ngày trước lễ đăng quang.

Báo chí đã loan tin đầy đủ về sự thiệt hại do trận lụt gây ra, xin miễn ghi lại đây : chỉ biết rằng sự thiệt hại đã lên hàng bao nhiêu tỉ, chứ không phải là thiệt hại bạc triệu.

Chính Phủ đã lo ngay việc cứu lụt. Thủ tướng tới ngay nơi bị tàn phá, T.T nói đích thân lo vụ cứu trợ, nhà nước trích ngay 200 triệu

để lo cứu cấp thời. Đó là những sự mau mắn đáng khen.

Nhưng kính nghiệm đã cho biết, cứu trợ hữu hiệu, không phải chỉ bằng tiền văn và những chữ ký xuất bạc.

Làm thế nào để tiền và phẩm vật cứu trợ đến được tay nạn nhân tới mức tới đa ?

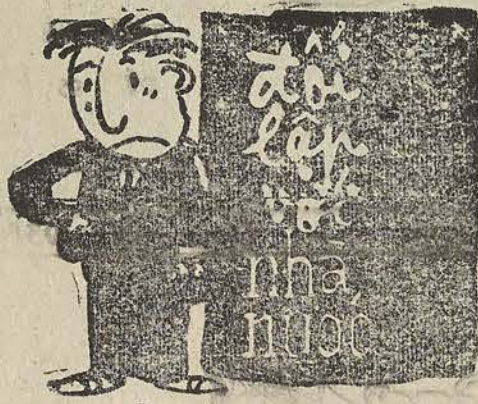
Làm thế nào để các nạn nhân đỡ tủi ?

Từ trước đến nay, đã bao nhiêu vụ tham nhũng liên quan đến cứu trợ bị phát giác, nhưng rồi có đi đến

đâu ? Nếu những kẻ tham những tiền bạc và phẩm vật cứu trợ không bị bán bỏ tại chỗ để làm gương, thì cứu nhiều mà nạn nhân được hưởng chẳng bao nhiêu.

Còn việc làm cho nạn nhân đỡ tủi, trong lúc này xét ra không khó. Trước hết Tổng thống nên xét lại việc tổ chức lễ đăng quang quá tốn kém trong khi nạn nhân bão lụt thiếu thốn từng đồng.

Xin đừng đăng quang trên sự đau khổ của đồng bào miền Trung.

THÁI ĐỘ NGƯỜI QUÂN TỬ

Như vậy là với phán quyết vừa qua của TCPV, cuộc lễ tấn phong TT Thiệu không còn gặp trở ngại gì về mặt pháp lý nữa. Nó cứ được phom phom tổ chức. Nào là giấy mời quan khách được gửi đi tới tấp, nào là lễ đài đồ sộ được dựng suốt ngày đêm, bức tượng () chổng mông vào cũng đã được bịt kín. Rồi bốn chục xe hoa đang được tổ diêm cho thật rực rỡ. Rồi những biện pháp an ninh, đề phòng phe đối lập «phá rối» cũng được đem ra thảo luận, học tập rất tưng bừng. Tất cả đều dành cho ngày tấn phong của nhà vua.

Nhà nước lúc này đang ở trong cái không khí nhộn nhịp, tưng bừng của một gia đình có chuyện vui, chẳng khác nào cái không khí của những cuộc khao vọng linh đình ngày xưa. Không hiểu mấy hôm nữa TT Thiệu sẽ giết bao nhiêu trâu bò, gà heo để khao thưởng đám người có công và ăn mừng thắng lợi oanh liệt vừa qua?

Có điều chắc chắn là Tổng Thống hài lòng và vui vẻ lắm. Niềm vui của ông cũng to lớn, vì đại chằng khác nào cái kết quả 94,3 phần trăm vừa được 8 ông thẩm phán chính thức công nhận.

Nhưng cuộc độc cử giúp cho TT Thiệu có niềm vui lớn như thế thì đồng thời cũng làm cho một số người đau khổ. Đó là một số sinh viên học sinh TPB một số lãnh tụ đối lập vì chống độc cử nên đang hân hạnh được «bảo vệ an ninh» thật kỹ.

Bây giờ, cuộc độc cử đã xong, đã có kết quả vĩ đại, lẽ ra sự bảo vệ an ninh như vậy không cần thiết nữa. Mọi chuyện quá khứ nên xóa hết những người đang bị giam giữ trong cuộc độc cử vừa rồi. Ngày xưa, khi có buổi lễ đăng quang, các vị hoàng đế, thường có những hành động nhân nghĩa kêu bằng «Đại xá thiên hạ» trong đó có việc tha tội hoặc giảm tội cho các tù nhân, miễn thuế hàng 3, 4 năm cho dân chúng, phát chẩn cho dân nghèo... Các vị đó tin tưởng rằng với những hành động nhân nghĩa đó, họ sẽ được hưởng phúc và sẽ được trị vì thiên hạ lâu dài hơn.

Chính vì lòng tin tưởng trên mà ngay cả các bạo chúa, một đôi khi cũng tỏ ra nhân nghĩa với dân chúng. Nay, TT Thiệu một người thường đi lễ nhà thờ, và đi lễ chùa nữa, chẳng lẽ lại không có niềm tin tưởng đó. Vậy TT cũng nên làm một cuộc «đại xá thiên hạ» như người xưa.

Nếu không đại xá được hết các tù nhân thì ít ra cũng nên tha cho những người còn bị bắt giữ vì chống cuộc độc cử.

Trong số trước ở mục này, C.O đã góp ý kiến ước mong Tổng Thống đứng đôn những người quốc gia vào chân tường đứng bên bạn thành thù, đứng bên chế độ này thành một chế độ chỉ có những lời tung hô, những gian thần, loạn đảng mà không có những người dám thay mặt nhân dân nói lên những sai lầm của chính quyền. Một chế độ như thế thì khác gì những chế độ độc tài, cộng sản?

Mong TT Thiệu đừng dẫm phải vết xe sa lầy của những kẻ đi trước. TT hãy chấp nhận đối lập, hãy đến gần họ và hãy tỏ thiện chí đầu tiên bằng cách thả hết những người còn bị giam giữ vì chống độc cử, Tổng Thống hãy để họ có dịp tham dự và chia vui với ngày vui lớn lao nhất của Người.

dân anh đòi lập với nhà bếp

THƯƠNG VỀ RUỘT THỊT MIỀN TRUNG

« Quê em nghèo lắm ai ơi!
Mùa đông thiếu áo, hè thời thiếu ăn.
Trời hành cơn lụt mỗi năm... »

Lời hát của Phạm Duy bên trên không ngờ cứ bám theo đồng bào ruột thịt miền Trung thật dai dẳng. Trải qua mấy chục năm nay, dân miền Trung chưa từng bao giờ được nổi r ngày sung sướng. Đất miền Trung vừa hẹp vừa sỏi đá nhất. Dân miền Trung nghèo nàn nhất. Chiến tranh diễn ra ở miền Trung khốc liệt nhất. Và bão lụt ở miền Trung hàng năm tàn phá cũng rợn rợn nhất. Thật khốn nạn cho bao nhiêu cái nhất đó! Nhưng cũng vì thế mà nó đã nói lên được sức chịu đựng của đồng bào ruột thịt miền Trung chúng ta thật là vô địch, thật là hào hùng, thật là đáng khâm phục vô cùng.

Tuy nhiên sức chịu đựng của con người dù thần thánh đến mức độ nào đi nữa thì cũng chỉ có giới hạn mà thôi, rồi sẽ phải gục xuống, sẽ phải đầu hàng trước sức mạnh của thiên nhiên. Trận bão vừa thổi vào các tỉnh thuộc quần khu 1 miền Trung chính đã chứng minh điều đó. Một trận bão thật kinh khủng ngoài sức dự liệu của con người. Bão đã giết xập cả những tòa nhà bê tông chắc chắn. Bão giết hàng trăm mạng người và biến hàng chục vạn dân miền Trung vào cảnh đói lạnh chiếu đất mà trời trời phát chóe. Quả thật chưa bao giờ đồng bào ruột thịt miền Trung chúng ta lại cực khổ đến độ đó, xót xa đến độ đó. Nhóm C.O xin thành tâm thấp nhen nhang lòng cầu nguyện cho những người vừa chết vì thiên tai này, cũng như khẩn thiết kêu gọi lương tâm và tình ruột thịt của tất cả mọi tầng lớp nhân dân đang sống trong yên ổn và no đủ, hãy cùng thương về ruột thịt miền Trung bằng những đóng góp thiết thực nhất.

Riêng với Tổng Thống tái đắc cử Nguyễn văn Thiệu hãy chỉ thị cho ban tổ chức ngày lễ đăng quang của Người tốp bớt phần chi phí để lấy số tiền đó cấp thời mua phẩm vật gửi ngay ra miền Trung cứu trợ các nạn nhân thiên tai trong trận bão lụt vừa qua. Vì... dân mà đói khổ thì vua đâu có sướng gì!

THĂNG HỦI

LÁ ĐÀ

Ở giữa cái thời đại văn minh cơ khí, sống trong một xã hội mà thang giá trị con người đều bị đảo lộn. Các vị Sư, Cha, Tướng, Tà được xếp hạng sau hàng đi thì thử hỏi đã mấy ai mà không lấy đó làm một sự đau lòng con cuộc cuộc.

Cuộc sống chó má này cũng rứa, hiền quá thì dễ bị thiên hạ ăn hiếp, mà dữ quá thì lại mất khôn, thế nên cái thuyết «trương đối» như cái khối Cú lẳng ở Hạ bộ xem ra lại hay hay, nghĩa là không hiền cũng chẳng dữ, không làm «gia nô» mà cũng đêch đối lập để an nhàn ngồi hưởng thụ, lại tránh được tai vạ bất ngờ.

Riêng về lãnh vực «lá đà» theo sự phân chất của C.O thì nó như một nhu cầu xa xỉ tới cần thiết cho con người, từ anh cu ly đến thăng đứng bên, từ những thăng thuộc khối mặt mo đến những đũa trong khối ác ôn còn đồ sang đến vua quan chính quyền đối lập, nhất nhất «lá đà» vẫn là một chất liệu không thể thiếu được sau hai cái sướng ăn, ngủ... của con người. Thế nhưng, ta chớ lầm lẫn để «lá đà» dính liền vào sự nghiệp, xâm lấn vào chức phận và len lỏi vào quyền uy tức là khi sử dụng «lá đà» sai luật định thì y như sẽ có ngày đi ô tô bưng, thân bại danh liệt dễ như bỡn. Khốn nạn thay, vẫn có những đảng ru mi quên mẹ nó mất định nghĩa trên, làm xấu lây và gây bất mãn cho những người sống chung quanh mình cũng chỉ vì lá đà.

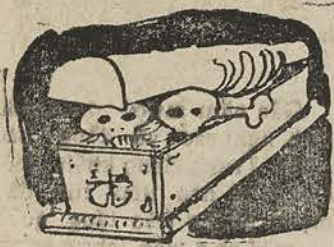
Xin thưa, đó là trường hợp đảng kati Quan 5 trấn ải tại Bộ Tư Lệnh họ, dưới Đồng Tháp. Theo lời tố cáo của hầu hết quân nhân trực thuộc với NV. Nguyễn văn X. (HBT. Kiến Phong) thì Quan 5 tên Trần ngọc Th. tướng người rất tốt tươi phi lên. Vì không mang theo Bà Xã, nên ăn ở ngay trong BTL, đêm đêm nằm một mình. Quan đón nhiều đồ bỏ, nghe con «lợn lòng» đang đứng nội gián, Quan bèn ra lệnh bắt tài xế (người nhà nước) lái công xa (phương tiện nhà nước) đi rước gái về trại để cho Quan mãn vài quả gọi là đáp ứng nhu cầu thứ 3 trong tư khoái tức thực hiện câu: «Người cây phải có ruộng».

Khốn nỗi, nếu là rước «lá đà» ở trong thành phố thì cũng đỡ khổ cho thuộc cấp, đảng này. Quan Th lại bắt phải đón «lá đà» ở mãi tận xã Tịnh Thới, Hòa An cách bản doanh 4, 5 cây số lận, thành thử, đêm khuya thanh vắng, tài xế cho biết, lái xe đi vào vùng đó ngán bố mẹ, rất dễ bị Vixi núp trong bóng tối, ủa r phát là kẻ như toi mạng xa tràng.

NV. X kể tiếp: Trong những đêm Quan 5 du dương khoái thì bà lang bựa với «lá đà» như dzậy, một số quân nhân khác đã bị Quan can hồ vào công việc nấu nướng, phục dịch suốt đêm cho Quan và cái «lá đà công cộng», nhậu nhẹt vui như pháo nổ ngày xuân, rồi ôm nhau ngả ngớn cười tởm, cười hích hích trông thật đả loạn và thô bỉ đến buồn nôn, cứ làm như đất nước này đã hết mẹ nó chiến tranh từ khuya không bằng.

Trong số những lá đà thâm sít, trên, có 1 em tên B. Nh. một nữ cán bộ PTNT, nường ta dựa vào hơi hám Quan lớn, nên rất hách, bắt lính hầu hạ giặt cả quần áo cho nường ta, hề không vừa ý là y như bị xi và rất ư mất dạy.

Cứ tình trạng này kéo dài, hàng ngũ kati có thêm vài Quan cỡ Th. và chưa được Tướng OK, chiến có hỏi thăm sức khỏe thì e rằng, lặt trắng sẽ bớt khổ hơn nữa, chẳng mấy chốc mà đất nước ta khảm khó đến nơi đến chốn.

Bố
ma?

THÊM 1 CHÚ CHÒN LỬ

Sau màn chửi rủa công khai và ngay mặt 2 ban đồng viên Trần ngọc Oánh, Nguyễn văn Ngải là đồ gia nô nằm vùng, cả nước đều suy tởm khen loạn cả lên ông nghị Trương tiến Đạt thật là bậc quân tử có quả tim si rất nặng trong người. Viện Cầu Mống mà có được đôi ba chục ông Nghị quân tử như thế thì chắc chắn tiến bộ mấy hồi.

Nhưng lòng kỳ vọng của dân đen đặt nơi nghị Đạt vừa mới nhen nhúm tí tí thì lập tức đã bị dập tắt thật tàn nhẫn bởi chính bậc quân tử tài danh uyển võ mồm này, khi đề án thành lập ủy ban điều tra của Nghị Hòa Sen bị Viện Cầu Mống cho rớt đài cái rụp vì còn thiếu một phiếu mới hợp lệ. Một phiếu của chính nghị Đạt, chớ đề thế!

Quốc đề án thành lập ủy ban điều tra của Nghị Hòa Sen bị Viện Cầu Mống cho rớt đài cái rụp vì còn thiếu một phiếu mới hợp lệ. Một phiếu của chính nghị Đạt, chớ đề thế!

KHÔNG CÒN CỎ ĐỘC

Sau khi được ban đồng viên Âu yếm tặng mẽ đay «Gia nô chỉ bảo» của viện Cầu Mống, hai ông nghị Trần ngọc Oánh và Nguyễn v. Ngải chẳng những không hề buồn lòng mà xem chừng còn rất lấy làm 1 sự mừng vui trong tận cùng củ tí.

Bởi vậy 2 nhà nghị ngòm khả kính này sâu tròn, bàn tính kế thừa thắng xang lên, bàn nhac trần thêm 1 phát hồ lớn thứ hai để bảo vệ danh thơm đến kỳ cùng. Và còn gì đáng hoan hỷ cho bằng cái phán quyết sáng ngời của Pháp viện tối cao vừa hoàn thành nữa? Bởi vậy lỗ tai cả nước lại được dịp thưởng thức những lời vàng bạc hột soái của 2 đảng nghị trên, nhằm khen phục hết mình mấy vị Tối cao là thông minh sáng suốt, là có ăn học dăng hoàng, là yêu nước chân chính in hết... mình vậy. Vua ta dĩ nhiên phải sung sướng lắm về lòng tận trung ái quốc của 2 đảng nghị này. Viện Tối cao cũng sung sướng nữa vì mấy khi được người khác khen mình nồng nhiệt và lỏa lồ đến thế. Nhưng theo sự suy luận riêng của bọn C.O thì kế sung sướng nhất trong màn nưng nịu rồ hồn bí Báo công của nghị Oánh nghị Ngải này nhất định không thể ai khác hơn là liệt lão Bất Lương. Liệt lão cũng được đời gần mẽ đay «gia nô chỉ bảo» của Viện dưới, chờ mãi đến bây giờ mới gặp gỡ được ban đồng chí, gặp gỡ 1 lúc tới 2 ban đồng chí chịu chơi như mình, nghĩa là công khai nâng bi, công khai hất bi mà không thêm thẹn thùng mắc cỡ mẹ gì cả.

Chả thế mà theo nguồn tin toa lét Hạ Viện tiết lộ cho biết, mấy ngày gần đây người ta bắt gặp liệt lão Bất Lương vừa gặt gù vừa rên rỉ suốt ngày 1

bài thơ của Thanh Tâm Tuệ có nhan đề là «Tôm cóc còn cá độc!» Hợp tình hợp cảnh quá!

PHẢI TẶNG LƯƠNG ĐỂ DIỆT GIAN THƯƠNG

Theo tin của một đồng nghiệp nhứt trình, nhà nước lại đang sửa soạn tặng lương thêm phũa nữa cho các thành phần quan công.

Bởi đã có quá nhiều «kinh nghiệm máu» xuyên qua những vụ «được tặng» trước, nên khi tin trên vừa xỉ ra thì hàng ngũ quan công anh nào cũng đầu khở ra mặt, bu đi tèo bố nó hết cả cơn hơi sức đầu an ủi bà xã. Chỉ riêng bọn gian thương, đặc biệt bọn gian thương Ba Tàu, là mừng vui hể hỷ. Chưa chi chúng nó đã bàn nhau lập kế hoạch hốt bạc đại qui mô bằng trò đầu cơ tích trữ rất cò diều. Riêng bọn C.O nghị khác.Bon C.O cho rằng nếu câu chuyện tặng lương khó tin kia sẽ trở thành sự thật trong nay mai thì nhất định đó là 1 chủ trương rất thâm của nhà nước, nhằm giúp đỡ số đông dân đen xỉ Mít đầu khở này sớm được sống gần gũi với thiên nhiên. Vì có lẽ nhà nước quan niệm rằng đời sống văn minh vật chất bây giờ rất có hại cho sức khoẻ và tuổi thọ con người.

Phải quay về với thiên nhiên với nếp sống đơn giản như cỏ nhân thì xã hội mới lành mạnh được, giống giống mới phát triển và tồn tại lâu bền được. Lúc đó chỉ còn những đũa gian thương giàu tiền làm bạc hường thụ vật chất, tha hồ ngụy lặn trong trụy lạc vật chất cho chúng nó bố mẹ. Vì như thế chúng nó sẽ suy nhược sức khoẻ rất chóng, sẽ chết noa chết vữa hết trời để khỏi đầu cơ tích trữ làm hại dân nghèo nữa. Như vậy rõ ràng là công việc diệt tham nhũng bằng kế hoạch tặng lương đã thành công «chấm phần chấm» rồi còn gì nữa!

QUẠT MỒ

LỘT MẶT NA ĐẠI CÔNG TY HẠM PHÙ CÁT

Trong chuyến đi vừa qua, phái viên C.O về được một tài liệu, tổ chức đại công ty đập đập ở T.I.H.L. Phù Cát. Đạo diễn vụ này là Quan Trung Tá Vệ duy Đ.

Mở đầu, quan họ Vũ, lo mua cái ghế chỉ huy Trung Tâm 2 triệu bạc. Vì quan họ Vũ đã có thành tích đập bàn, nên quan chạy cho mình mà bị từ chối. Quan đã hiện ngang tuyên bố, cái ghế đầu tiên Bình Định, Quan đã chạy 10 triệu—coi như 100 % Quan sẽ ngồi ở ghế này— Song vì tiếng tăm đập đập bạc như điên của Quan, nên Bè Tiền đã cầm 10 Tê, mà phải gạt lệ trả lại. Bị hư kế hoạch số 1, Quan họ Vũ dẫn dắt đàn em là quan Thái Tá Hoàng thanh Th. Đề mua đứt ghế chỉ huy T.I.H.L. Phù Cát, với giá 2 tê, nộp ông lớn.

Nội bọn được bàn tay hỗ trợ của Phù Thủy Lê Thanh Ng. một nhà thầu ma, giáo chuyên làm g. au bằng các áp phe thầu gian lận cho Quân Đ.ị.

Vì phát cháy 2 tê, nên quan Thái Tá họ Hoàng, phải đốt giải đoạn đập li bì.

Tiền ăn khóa sinh trung bình mỗi ngày từ 55 đến 60 ngàn — đã bị nội bọn đập đi một phần nữa. Một quan hỏa—thực họ Vũ thấy bè lũ đập quá xa bên hoàng vía vì sợ đi tù nếu đã «Ồ rơ lui». Nếu Tướng Chính đảm bảo sẽ làm sạch cho Phù Cát và đảm bảo cho người sĩ quan trẻ chưa bị bụi đời làm bẩn tâm hồn, thì hãy liên lạc với chủ báo. C.O.

Sau đó, Tướng quân sẽ biết rõ hoạt động đập bàn của bè lũ Phù Cát trong đó có tên Thái Tá họ Hoàng đã bán đứng uy danh của Phan Tướng Quân. Mặc dù, ông có tiếng sạch, song ông vẫn bị lọt vào mẽ hồn trận của các Tô sư Hạm Phù Cát.

RUỒI TÁI BÉO LÊN TIẾNG

Số báo ra tuần trước bọn CO đã tường thuật ngay tâu câu chuyện nghe lỏm được về cái sự phước thọ của các cụ nhi đồng nhà hát tây. Vui ngày sau chủ tiệm nhận được bức thư ngắn ngủi sau đây của một độc giả tự nhận là ruồi tái béo ở Cái Sắn yêu cầu cho góp ý «tôn trọng quyền trả lời» và gọi là «đề rộng trường ngôn luận», Con Oag xin cho đăng nguyên văn:

Kênh D. ngày 22-10-1971

Kg ông Chủ Nhiệm Con Ong.

Tôi có đọc bài «Không Phước Thiểu Thọ» đăng trong Con Ong số 185. Tôi không thuộc thành phần những người mê tin dị đoan nhưng tin vào phong thủy địa lý và khoa học huyền bí, tôi tán dương lập luận của ông đưa ra điều kiện cơ sở từ nào đó về điểm không phước thì hay gặp tai họa, không thọ thì khó bách niên giai lão. Tôi cũng đồng ý rằng trong một nhà có sự thông dâm thì nhà ấy may mắn nghiệp.

Nhưng tôi không chấp nhận điều cho rằng số đi nhà Hát Tây xui quấy là vì «đàn ruồi tái béo» làm ách tinh loạn xã ngẫu trong đó.

Chính tôi là một trong hàng trăm gia đình từ miền Bắc đi tìm tự do được có Thủ Tướng Ngã đình Diệm (lúc đó ông Diệm chưa là Tổng Thống) cho tạm trú tại trụ sở Hạ Viện trước khi về định cư tại dinh điền cái sắn. Sự chiếm ngụ của chúng tôi như vậy là hợp pháp. Do đó sự ứng cử của các anh những cặp vợ chồng chúng tôi trong nhà hát tây đó chẳng là đáng hoàng đưng đấng hạp lòng người thuận lẽ âm dương.

Chỉ có sự lang chạ tiền dâm hậu thú của những người làm việc trong đó mi nhau hay sự làm tình theo thói mèo mả gà đồng đôi đàn cử họ Trần họ Trương để người ta đem lỗ khóa thấy mới là gian phu dâm phụ mới làm cho nhà Hát Tây xui xẻo không may mắn mỗi sủi tấm lên được.

Vậy sự đổ quấy đổ quá cho chúng tôi là bất hợp hiến vi phạm luật lệ, chúng tôi sẽ dành quyền kiện ra Tòa án Cây Đa.

Kính Thư.
Lê Lương Tâm

MÌ HAI CUA XANH
Đủ các sinh tố • Vừa rẻ vừa ngon
• Vệ sinh bảo đảm • máy móc tối tân
• Để lâu không hư
V.N.Liên Hiệp Thực Phẩm Cty Sản Xuất
Tổng đại lý: hãng KHÁNH PHONG
17, NGUYỄN VĂN THẠCH CHOLON — ĐT: 37.624

Lớp huấn luyện Chó canh gác và giữ nhà

do chuyên sư Trương văn Lễ và Trọng Tấn phụ trách.
Xin hỏi tập chương trình huấn luyện tại 218/16 Nguyễn huỳnh Đức hoặc 51/4B Nguyễn Trãi ĐT: 28.893.

TIN... ĐỘC

Để trả thù «liên ông con trai bề hội đồng» một tổ - chức nữ - sinh chuyên về trao trả về bắt «bề... phục hận»

Tin độc do BBĐPV KÝ ZÉT

Nhà báo nghe tin này, rồi toát mồ hôi lạnh— dù thuộc loại bụi đời có hạng— mà cũng phải bàng hoàng cho thế hệ hôm nay.

Tin được nói ra, qua một nữ sinh có hạng trường G.L đã nói với nhà báo là chính cô ta vừa tham dự một cuộc vây bắt «con mồi», là một chú trai tơ, đang đi hỏi thăm tìm nhà, tại cư xá đại học Thủ Đức. Cậu trai này bị dẫn giải về một sào huyết, cũng ở vùng trên và liền đó, nạn nhân được mang ra trình diện một Hội Đồng gồm 7 em bé nữ sinh thơm phức, thuộc thành phần thủ lãnh của một băng mới được khai sinh mệnh danh là «Võ Trai Tơ Bề Phục Hận» (VTT-BFH) Cô nữ sinh đệ nhất GL. Có mặt trong đám này

CÓ ÍT NHẤT TRÊN 10 ÔNG TƯỚNG SẼ VỀ HƯU NON

SÈ GHÈNH (TĐ).—Theo một nguồn tin độc địa vừa được tiết lộ, thì sau ngày lễ Đăng Quang của Quốc vương Anamta và Chí sĩ Gai Hạng sẽ có rất nhiều chuyện linh kính lớn xảy ra.

Cũng theo nguồn tin trên, ngoài việc thay đổi người đi chợ mua tôm mua cá, nghĩa là làm đẹp Nội Các, Nhà Nước Anamta sẽ vì vút đường trẻ trung hóa

Quân Đội. Việc này phù hợp với đề nghị trước đây của bạn đồng minh Mèo là đây mạnh chương trình Việt Hóa để cho «bạn ta» rút quân khỏi Giao Chỉ sớm hơn hạn định.

Được biết, vì cái phát trẻ trung hóa trên, sẽ có ít nhất 10 Tướng ông đang giữ những vai trò ngồi chơi xơi nước, sẽ phải rút nước mắt về hưu non, xê ra cho người khác gánh vác giang sơn.

— sau đó đã hết hồn, bèn tụt ý rút lui khỏi Đảng.

Vấn theo nguồn tin, cho biết tổ chức «Võ Trai Tơ, Bề Phục Hận» do một nữ sinh con một Quan Giám Đốc, có uy quyền lớn đứng ra liên kết với các trường công con gái cộng thêm trường tư và 2 trường dân.

Để ăn mừng ngày thành lập Đảng VTT-BFH có nữ sinh Quan Giám Đốc đã tổ chức đêm ra mắt rất sang trọng, tại tư thất của nàng, có xếp hũu, quyền canh gác bên ngoài. Các xếp này chỉ biết lo bảo vệ an ninh cho ái nữ của thượng cấp.

Nguồn tin còn tiết lộ thêm là trong 5 lần hành động, có một lần «Con mồi» đánh lừa các nàng và tẩu thoát—trước giây phút động phòng.

Có nạn nhân đã rú rượi—nằm gục tại chỗ, sau khi đã bị «Bề»...đến nàng thứ tư, trong vòng «từ 3 giờ chiều đến 7 giờ tối». Không có chàng nào đủ sức «đi...»tới nàng thứ bảy.

Vấn theo tin trên, cho biết, các nữ sinh tham dự Đảng Võ Trai Tơ, Bề Phục Hận—đều là loại con nhà giàu, có máu bụi đời và quan niệm về cuộc sống Hippy hôm nay là hưởng lạc bằng thích.

Mục tiêu của đảng, nhằm vào các cậu trai tơ, đi lang bang đơn độc, thế là bằng mọi thủ đoạn, các nàng dẫn giắt cho con mồi lọt vào cạm bẫy. Trong Đảng có 2 xe hơi dùng làm phương tiện, một xe vôn và ghen và một xe Dauphine.

Đảng có 2 sào huyết, tổng hành dinh đặt tại Thủ Đức, trong một căn nhà được mô tả là gia chủ đầy uy quyền. Tổng số đảng viên đang gia tăng, lên tới 34 nàng. Sau cuộc rút lui của nữ sinh G.L con số còn 33. Ban chỉ đạo có 7 nàng đại diện cho các trường như đã kể trên.

Vấn theo lời hứa của nữ sinh— vừa rút lui— là nàng sẽ, tìm mọi cách để phái viên CO gặp được Ban Thủ Lãnh.

Tại CO đều đã hồng «Bu gi» từ khuya rồi, nếu như lén phụng chạm đầu với mấy nàng mà bị «bề phục hận», thì chỉ có mà đi thẳng một lèo ra bãi tha ma!

Dân Đài - Loan bỏ của chạy lấy người

SÈ GHÈNH (TĐ) : Một số du khách từ Đai Loan «chạy» về Sè Ghènh vừa tiết lộ cho bạn C.O biết, hiện nay dân Đai Loan đang sống trong một tình trạng đen như mồm chó. Họ chuẩn bị một cuộc di cư vĩ đại, vì hiện nay LHQ đang họp hành về việc cho ông Trung Cộng Đổ nhảy vào LHQ. Tuy là đang họp hành bàn cãi vung xích chó, nhưng dân Đai Loan thừa biết kết quả sẽ như thế nào rồi (cũng như dân Anamta biết trước phán quyết của TCPV vậy)!

Sở dĩ họ biết trước được là vì trong vụ T.C nhảy vô LHQ. đã có bàn tay lông lá xen vào. Bởi vậy họ đã thi nhau bán tất cả tài sản, nhà cửa với giá thê thảm là 50 0/0 mà thôi—Bán cái lối bỏ của chạy lấy người mà lỵ!

Không biết ngày nào tháng nào đến lượt dân Anamta bán tài sản theo lối «quảng cáo đại hạ giá» như dân Đai Loan đây?

Chiều ngày 28-10 tìm đọc

nhật báo
Thần Phong

- Kêu gọi các quan đầu tỉnh thực thi 'bốn không' để cứu lụt.

BA KÈNH (TĐ) : Một nguồn tin nóng hổi như bánh mì vừa ra lò cho biết. Tỉnh trưởng Ba Xuyên trong mấy ngày qua đã tặng quần áo mới cho các viên chức xã ấp nhân dịp các cán bộ này về Saigon tham dự lễ nhậm chức của Tổng Thống Thiệu người vừa được Tối Cao Pháp Viện phán quyết đặc cử.

Có tất cả 408 bộ âu phục đã được trao tặng cho các Chủ tịch Hội đồng Nhân dân, Trưởng ấp, Xã trưởng, thuộc 54 xã quanh tỉnh Ba Xuyên. Việc tặng quần áo này trước hết là để thống nhất đồng phục các lực lượng nhân dân về tham dự ngày đăng quang và sau đó cũng gọi là đền ơn cho những người có công trong việc trực tiếp giúp ông Thiệu đặc cử với số thăm trong ngày gần «một trăm phần trăm em ơi...»

Trước nguồn tin trên, người dân tranh nghĩ và đau xót cho đồng bào ruột thịt anh em Miền Trung đang sống cảnh màn trời chiếu nước do trận bão tàn ác ngày 23-10 vừa qua.

Gần năm mươi quan đầu tỉnh nghĩ sao về đồng bào miền Trung đang khốn khổ. Quý vị có nên tiếp tục đầy mạnh phong trào tặng quần áo mới cho o viên chức xã ấp về dự lễ đăng quang hay phát động tổ chức cứu lụt. Cái nào lớn hơn, cái nào đáng làm hơn, thưa các quan?

Tổng Thống anh minh bốn không của mình đã đặc biệt nghĩ tới lụt, Thủ tướng Khiêm đã bay ra miền Trung để quan sát cảnh lụt, tại sao quý vị vẫn chưa nghĩ tới lụt? Bọn Con Ong đề nghị với quý vị, nhất là quan đầu tỉnh Ba Xuyên tịch thu lại những áo mới tặng cho các viên chức xã ấp để gửi ngay ra cho đồng bào miền Trung.

Nhân dịp này bọn C.O đề nghị với các quan đầu tỉnh thực hiện «bốn không» để cứu lụt : Không sai quí đen, không ăn xén tiền cứu lụt, không may quần áo mới cho viên chức xã ấp về dự lễ đăng quang và không tổ chức tiếp tân trọng thể trong ngày Tổng Thống anh Minh nhậm chức.

Con Ong phát giác vụ trộm vĩ đại nhất lịch sử

— Cả nước toa rập đớp đồ của phụng sự hòa bình

Trong một chuyến đi dài dài bốn báo, phái viên đã phát giác được từ Kontum — một tổ chức đớp đồ «phụng sự hòa bình» mỗi tháng, nội bọn vớ 32 triệu, mà nội dung như sau :

Tại Saigon có một tên, trước đây là cà lơ thất thủ; y tên là Đ.H.Q, ngụ tại N.D Đ, nay y có 5 xe vận tải. Chuyên lo chuyên vận từ Saigon ra các tỉnh miền Duyên hải và cao nguyên trung phần.

Y móc nối với hai tên Trưởng Ty X.H ở Pleiku và Kontum, rồi nhờ sự đồng lõa của tên Kh. Phó hành chính nội bọn nguy tạo hồ sơ giả, đề kê khai tổng số đồng bào tị nạn Cộng Sản, Các Cô nhi tại tỉnh. Sau đó chúng có bàn tay nắm vùng tại trung ương để liên lạc với cơ quan phụng sự Hòa Bình lãnh đồ thực phẩm, như sữa bột, dầu ăn, bột bắp,

quần áo — Tên Đ.H.Q, lo chuyên vận tới các địa phương. Nhưng thực tế, tổng số thực phẩm, tặng phẩm chỉ đến tay đồng bào không quá 50/0.

Số còn lại, được trao cho tên Đ.H.Q mang đi bán, rồi lấy bạc chia chác nhau tại khách sạn Bất Đạt (Chợ lớn) mỗi tháng có tới 18 xe đồ, chuyên chở ra vùng cao nguyên và mỗi chuyến đớp đớp 30 đến 32 triệu bạc.

Theo nguồn tin thâm quyền nội bọn đã làm ăn từ nhiều tháng nay.

Bọn Con Ong nhân danh những thằng dân nghèo bị ăn trên đầu trên cổ kêu gọi Quý quan Tối Cao, mau mau đề cử các Trưởng Ty X.H nhất là ở Kontum, và hãy cấp tốc điều tra rộng lớn. vì đây là tổ chức đảng mắc khắp nước với mục tiêu đầu là tên Đ.H.Q lo về chuyên vận ở Saigon đi các tỉnh. Còn chờ gì nữa mấy cha nội!?

VIỆN GIẢI PHẪU THẨM MỸ
Bác sĩ NGÔ VĂN HIẾU «Crystal Clinic»
GIẢI PHẪU TỔNG QUÁT — SỬA MẮT — SỬA MŨI — SỬA NGỰC
101 Công Lý Saigon — Lầu 1 căn 220 — 221 Thương xá Tam Đa — ĐT: 99.594

NÓI LÃO MÀ CHƠI

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Dàn đưa lất phất hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe ma kể mấy lời
VƯƠNG SĨ TRINH

□ ANH KIM

TRÊN 100 TRIỆU LỜI... CHIA BẢY XẺ NĂM

Hậu quả không phải chỉ có thế mà khôn nạn hơn nhiều.

Rằng theo dư luận thì ngay khi Tổng Ngọc phát pháo khai thành bản trúng huyết chệt Siu Fong thì tên gian thương này còn tồn kho cả chục ngàn thùng thuốc điều Ruby Queen mà ngoài bao còn ghi giá cũ là 47 tỉ mỗi bao, giấu kỹ trước mắt Tổng Ngọc nhưng vì «Người» không hút thuốc nên không thêm biết.

Với giá mới, từ 47 tỉ lên 60 tỉ cho mỗi gói Ruby, Chệt Siu Fong được Tổng Ngọc hợp thức hóa cho hẳn bán công khai mốc túi thêm giới tiêu thụ mỗi gói là 13 tỉ.

Thử làm một bài toán nhân lớp ba xem ra sao.

Mỗi thùng Ruby có 1000 gói (20 điều) — 10000 thùng vị chỉ là 10 triệu gói. Mỗi gói hút công khai thêm 13 tỉ vị chỉ là từ sắt của Chệt gian thương Siu Fong được Tổng Ngọc nài ni nhét vào thêm 130 triệu bạc lời hợp pháp, chỉ riêng cái khoản thuốc Ruby.

Ngoài ra còn Capstan, còn Cotab, còn Bastos vân vân và vân vân...

Lẽ dĩ nhiên là Siu Fong rất sòng phẳng như hẳn đã nói công khai là «Chỉ làm xẻ bảy chứ pò mìn ngộ ăn hết à?... Tiếp theo hẳn còn xỏ lá «tứ nam mã» nữa là đằng khác.

MẬT MỐC, CHA ĐÈ CỦA THUỐC LÁ MỐC

Nào hết đâu, lứa thuốc Ruby ngoài bao đề 47 đ bị tích trữ khá lâu, hàng nửa năm, gặp mùa mưa ảm ra ảm, mốc. Người tiêu thụ vô tình mua phải bao thuốc này về rút ra một điều châm lửa, bập, hít, phồng má, tợn mắt mà không ra khói. Xem lại thì các điều thuốc đã bị một ả lưng hàng chục lỗ lớn nhỏ trên mỗi điều thuốc. Thế là 65 tỉ được cúng cô hồn cho cái bọn chuyên dớp «kinh kỳ» vì tuy giá chính thức 60 đ, mỗi gói Ruby nhưng người mua vẫn phải trả 65 đ. rần rần — Tiên sư cha đứa nào nói dối cho bà mốc mốc nó đi. Giới ghiền Ruby lưu ý, chỉ nên mua gói Ruby nào đề giá mới 60 đ. thôi nhé.

KHI TCTT ĐÁNH HƠI THUỐC LÁ

Ngay sau khi bọn VC thất bại luôn trong trận tổng công kích Mậu Thân đợt 2, vật giá leo thang thêm một lần nữa với một mức độ khủng khiếp. Không phải chỉ nhu yếu phẩm mà là mọi thứ hàng trong đó có cả các loại thuốc điều, món «ma túy» hạng nhẹ, mà đại đa số quần chúng đã vương phải.

Lúc ấy khi ngài Tổng Cuộc Trường Tiếp Tế Nguyễn bá Nhân đột nhiên dành độc quyền phân phối thuốc lá, Con Ong đã nghĩ thấy một cái gì «thum thum» nên đã báo động với mấy ông to đầu ở Bộ kinh tế hãy coi chừng nhưng vô ích vì có khi nào mẹ mìn lại ngăn trẻ con do họ đào tạo đi móc túi, cướp giật của thiên hạ.

Việc xếp xống tiếp tế Nguyễn bá Nhân dành độc quyền phân phối thuốc lá lẽ dĩ nhiên là làm cho «thực dân Mìn» ức lòng và tên Ba Tàu Gian thương Siu Fong cấu sừn vì chương trình lữ ng đoạn thị trường thuốc điều của chúng bị gián đoạn.

Một màn thông cảm là lướt ất hẳn phải diễn ra, nếu không thì làm sao mà xếp xống tiếp tế chịu giao lại độc quyền phân phối thuốc điều cho chệt Siu Fong, để cho dân chúng thuộc giới tiêu thụ thuốc điều tiếp tục đâm đầu vào cái lò sát sinh Siu Fong... như cũ.

TRẬN GIÁC CUỘI... CHIA NĂM XẺ BẢY

Chuyện phải đến đã đến: Tháng 7-1971 Tổng Ngọc công khai trình làng vụ Ba Tàu gian thương Siu Fong bị bắt quả tang bán thuốc điều quá giá, tổng kết số bạc do hành động hút máu này lên đến... bạc tỷ, kinh bố mẹ!

Chệt gian thương Siu Fong cười hồ hồ rằng thuốc lá bán chợ đen mấy năm rồi sao đến nay mới bắt, tiền lời bạc tỷ có thật nhưng chia năm xẻ bảy chớ bộ!

Trận địa chiến đã dàn hẳn bời giữa 2 phe Kinh Tế và Gian Thương nhưng quá lạ, tướng quân thống lãnh KT không có vẻ gì là lo lắng sắp đặt binh đồ cả mà cứ thờ thoi hân hoan ghéch đốc cười rudi trong nhà hàng Givral ngó qua Hạ Bộ và tướng lãnh Gian Thương thông dong bản khí bên mấy a muối thơm như mít.

Hỏi ra mới biết hồ sơ quả tang phạm pháp của tên gian thương Siu Fong đã được Tổng Ngọc chuyển gáp qua Tổng Nha CSQG thời Tướng Phong nên yên chí lớn sẽ làm mất mặt phần nào cho chế độ Đệ nhị Cộng Huê nên mới có cái màn cười rudi như thế.

Nhưng eo ôi! Tổng Ngọc mỗi mắt trông chờ qua 8 văn thư thúc hối Tổng Nha CSQG kết thúc hồ sơ truy tố tên Chệt cá mập ra Tòa nhưng gió vẫn bay, mây vẫn trôi, nước vẫn chảy và kể có trách nhiệm kết thúc hồ sơ Siu Fong vẫn im lạng như tờ!

Nay thì tướng Phong đã ra đi rồi, Tướng Bình (tân thăng) nổi tiếng là thẳng thắn và liêm khiết, chắc chắn vụ chệt gian thương Siu Fong sẽ được tướng Bình lật lại hồ sơ và nội vụ hứa hẹn 1 màn sơn gậy cho tên ba tàu khôn lặn là cái chắc. Dân ghiền thuốc ráng chờ coi!

nhỏ
lông
báo

□ ANH KIM

LẠI CÁI NỒI CHÁO HEO... ĐIỆN LỰC!

Trong Bản Tin số 12171 ra ngày 01-10-71 Nghiệp Đoàn chuyên viên Điện Lực đã lật tẩy một hành động khá... khôn lặn tại công ty Điện Lực bằng cách đăng tải nguyên văn một bức thư nặc danh tố cáo me xừ Lê bá Trục nhiều tội đáng trịn đồ dơ vào mặt lăm, nếu quả đúng sự thật 94,56 phần trăm.

Đoạn giáo đầu, NĐCVĐL viết như sau: «Bối lễ khi muốn thanh toán một người nào thì một tay chính họ tung thư nặc danh ra đặt điều tố cáo, moi móc đời turbãng những sự kiện tưởng tượng hết sức bỉ đĩ, còn tay kia thì họ làm như khách quan ra lệnh theo dõi, điều tra xem hư thực thế nào. Rốt cuộc là sau vài lần điều tra cho có chuyện, thế nào kẻ bị tố cũng bị thanh toán...»

A, thì ra tác giả của bức thư nặc danh, theo lập luận minh bạch của NĐCVĐL, là kẻ có quyền ra lệnh theo dõi, điều tra và thanh toán nhân viên các cấp tại Công ty Điện Lực! Vậy ngoài hai xừ Hồ Tấn Phát và Phạm Văn Khẩn, Tổng và Phó GD thì ai thờ tay mặt đặt tay trái chủ mưu vụ này?

Bản tin số 12171 nói trên được phổ biến từ 1-10-71 đến nay đã gần cả tháng mà không nghe ai đính chính, thế thì C.O nghĩ rằng NĐCVĐL kỳ này đánh trúng chừ không phải «đánh hụt» như vụ xếp Khẩn giờu mặt với 24 tề rudi đạo đầu năm!

Nói đến cái gọi là Công Ty Điện Lực V.N. (gọi tắt là CĐV theo họ cho đỡ mất công) là phải nghĩ ngay đến một nồi cháo heo dơ dáy quá sức tưởng tượng.

Cái nồi cháo heo này đã và đang bị cả đàn heo lớn có, trung trung có, ham ăn háo uống ừng ực tranh nhau thắng này sang năm nọ khiến nó vàng ửng tóc cả đồ dơ ra ngoài, nát bét không còn ra cái củ cái gì cả.

Từ khi tụi thực dân nuốt nước bọt bắt đầu giao dân lại «chủ quyền điện lực» cho dân ta đến nay, đã gần 17 năm trôi, với số vốn hiện tăng đến hàng chục tỷ bạc mà cái nồi cháo heo này vẫn chưa được thu vén mà ngược lại, còn vung vãi hơn, thối tha hơn nhiều.

Nên nhớ rằng CĐV là tài sản quốc gia tức là do tiền của dân chúng mọi giai tầng đã phải dâng rương, bóp bụng bán tháo bán đồ từ cái áo lót, cái quần lồng để đóng góp và qua hàng vạn sắc thuế lằng nhách mà tồn tại chứ CĐV không phải là của phụ ảm do ông cha thặng nào để lại mà triển miên hết vụ tham nhũng này đến vụ tham nhũng kia bị phanh phui, hết vụ tranh ăn này đến vụ tranh ăn khác bị lật tẩy trong khi Ám Sát Viện cứ lơ lửng con cá vàng một cách quá ư là... dầy thếp méc!

Hòa bình sắp đến rồi, kinh tế hậu chiến phải được bắt đầu xúc tiến mạnh mẽ rồi và Điện là yếu tố căn bản cho mọi phát triển quốc gia vậy đã đến lúc phải mạnh tay tổng cổ bọn tham nhũng ăn cướp cạn ra khỏi cái cơ quan này cho quốc gia được thêm ưu thế trong công việc bảo vệ Miền Nam Tự Do này trước nanh vuốt của Cộng Sản.

Muốn thế phải điếm mặt từng tên to đầu nham nhỏ, gian xảo đang lăm le thanh toán nhau ở hậu trường Điện Lực nhằm thôn tính cho phe phái mình cái vú sữa béo bở này. Từ anh trưởng Ty đến anh đang ngồi chột vót trên cái Hội Đồng, những bộ mặt nào cần phải lật tẩy để đồng bào gạo muối thủ sẵn tống khứ chúng đi?

CON ONG ○ ○

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trần
Đạn đầu bắn xé girom đầu chém ruồi
VĂN QUÂN hạ thủ

ĐỘC GIẢ VÀ CON ONG

Mới đây, kể viết những dòng này và chủ nhiệm C.O hân hạnh được tiếp tại tòa báo một vị độc giả họ Thành. Cụ là một nhà mô phạm, một vị thanh tra khả kính. Tuổi cụ gặp đôi, gặp ba bọn nhảm nhỏ CO, thế nhưng cụ lại vô cùng khiêm tốn. Cụ đạp chiếc xe đạp cũ kỹ tới tòa báo cốt để hỏi về ý nghĩa một vài từ ngữ mới lạ, cụ đã phải lặn lội đạp xe đạp vượt hàng mấy cây số đường xa, tới tòa soạn để hỏi cho rõ. Rồi cụ đã nắm chặt tay một vài anh em C.O nói lên những lời khen ngợi nồng nàn, thân ái, chẳng khác nào hình ảnh thầy với trò, cha với con.

Bọn C.O vô cùng cảm động trước những lời khen ngợi nồng nàn và chân thành của cụ độc giả nhưng không dám nhận đã giúp cụ "học hỏi". Cụ nói thế làm chúng cháu tồn thọ mất thôi. Thật ra, bọn C.O còn phải học hỏi rất nhiều ở những vị độc giả khả kính như cụ, thứ nhất là đức khiêm tốn và thứ hai là tinh thần cầu học nơi cụ. Chỉ vì một vài từ ngữ mới lạ, cụ đã phải lặn lội đạp xe đạp vượt hàng mấy cây số đường xa, tới tòa soạn để hỏi cho rõ. Rồi cụ đã nắm chặt tay một vài anh em C.O nói lên những lời khen ngợi nồng nàn, thân ái, chẳng khác nào hình ảnh thầy với trò, cha với con.

Mặc dù không dám nhận những lời khen nhưng bọn C.O tự coi đó như những phần thưởng tinh thần dành cho mình, giúp mình vững tin ở con đường đã chọn. Ủng hộ C.O thương yêu C.O không phải là bọn tham nhũng, bọn sâu bọ học làm người bọn phân dân hai nước mà chính là độc giả là quần chúng, là những người đang bị bóc lột, áp bức, là vị độc giả lão thành nói trên. Những lá thư từ khắp nơi gửi tới, những lời khen ngợi chân thành đã xác nhận điều đó.

Bọn C.O chích cả nước nhưng không chích những người sạch, không chích bầy không tư thù, vụ lợi, chính các độc giả thân mến của C.O đã nhận như thế. Và đó là điều khiến bọn C.O hân hạnh.

BỐC THƠM

Sở trước, C.O có đăng bức thư của một độc giả ở Pleiku, ông bạn Thanh Hà Nguyễn hữu Tân tỏ lòng ngưỡng mộ bà chủ tịch PNDQS Ngô bá Thành. Ông Tân cho biết, trước đây vì không biết rõ nên ông thường có ác cảm với bà Thành. Nhưng từ khi đọc báo Con Ong số ra ngày 25-9, ông mới rõ tất cả sự thực và mới biết rõ sự hy sinh cao cả của bà...

Thế rồi, sau khi tỏ lòng khâm phục tinh thần tranh đấu gian khổ của người đàn bà có nhiều bằng cấp nhất nước ấy, ông Tân đã thành thật hối hận: "Nghĩ như thế rồi, từ chỗ ngạc nhiên, tôi đi đến chỗ thán phục. Và từ chỗ thán phục, tôi đi đến cảm động và khâm phục vì hối hận. Tôi nói thiệt đấy. Đứa nào nói dối sẽ bị Cộng sản bắn sẽ chết tươi."

"Tôi đã không khỏi cảm thấy hổ thẹn về sự thiếu hiểu biết của tôi đối với đương sự. Và tôi cũng xin long trọng rút lại những lời hỗn láo của tôi đối với những người mà trước đây tôi đã mạ sát họ".

Bọn CO rất cảm phục về thái độ của ông bạn độc giả Ng hữu Tân. Ông Tân là một quân nhân, một người đang đánh vật với súng đạn, thế mà phải lời chuyện «CS bắn sẽ» ra để thể bồi, cốt chứng tỏ sự hối hận của mình thì quả thực ông Tân đã hết lòng thán phục bà Thành.

Thái độ của ông Tân cũng giống thái độ của bọn Con Ong, tức là thái độ vô tư và thẳng thắn. Lúc đầu, bọn Con Ong vì chưa hiểu rõ về bà Thành, vì cũng tưởng bà Thành nhào ra tranh đấu để ăn cơm, để tự quảng cáo cho mình như I số chính khóa khác nên đã có một vài bài "chích" bà Thành khá kỹ. Thế nhưng, bọn C.O là bọn luôn luôn biết phục thiện, biết tôn trọng lẽ phải nên sau này, khi điều tra rõ về lai lịch bà Thành, nhất là khi thấy bà dẫn thân vào cuộc tranh đấu với lòng can đảm và nhiệt thành thực sự. C.O đã có bài "bốc thom" ngay lập tức.

Được C.O bốc thom thường là chuyện rất khó. Nhưng bà Ngô bá Thành đã xứng đáng được hưởng "vinh dự" đó. Trong một số báo trước đây, C.O đã viết về bà Thành như sau:

"Mặc dầu còn nhỏ tuổi, bà đã đậu một lúc 4 bằng Tiến sĩ luật khoa của 4 nước khác nhau và là một chuyên viên Quốc tế về Luật đối chiếu, vốn là ngành luật học khó nhất theo các luật gia. Bà là giáo sư các Đại học luật khoa Luxembourg (Luxembourg), Giảng sư các Đại học Luật khoa Helsinki (Phần lan) và Lisbonne (Bồ đào nha). Bà viết và nói thông thạo tiếng Anh (tốt nghiệp Đại học Luật khoa Columbia Hoa kỳ), Pháp (tốt nghiệp Đại học Luật khoa Paris, Tây ban nha và Bồ đào nha (tốt nghiệp Đại học Luật khoa Barcelone)

Tuy nhiên, người đàn bà với bằng cấp đầy mình như vậy, vẫn chưa phải là lý do để được bọn C.O ca ngợi, Bọn C.O rất khinh những hạng trí thức khoa bảng mà vô tích sự. Sở dĩ bà Ngô bá Thành được C.O bốc thom là chính nhờ ở tinh thần tranh đấu của bà. Lẽ ra, với 4 bằng tiến sĩ Luật, với khả năng ngoại ngữ (bà Thành đã viết nhiều sách Luật bằng nhiều ngoại ngữ khác nhau), với tinh thần bình dị mà giới sinh viên kính mến, bà Ngô bá Thành có thể được dung ngồi an hưởng giàu sang, phú quý và yên phận bên cạnh đáng phu quân (một bác sĩ, cũng là giáo sư Đại học). Thế nhưng bà Thành đã từ bỏ tất cả, xuống đường chịu gian nan với đám người lao động nghèo khổ để tranh đấu cho họ. Trong thời gian này, bà bị một số báo chí, trong số có cả C.O, mỉa mai chàm chọc, nhưng đặc biệt, bà đã không trả lời, không phẫn nộ, không đòi thưa kiện hoặc cãi chính như một số người khác.

Bà cứ âm thầm chịu đựng và tiếp tục tranh đấu cho lý tưởng và đó chính là một cách đánh chính hữu hiệu và lịch sự nhất. Cũng nhờ đức tính nhũn nhặn khiêm cung như thế, bà Thành đã lấy được cảm tình của nhiều người. Mỗi lần bà bị đưa ra tòa là mỗi lần bị tràn ngập bởi đám phụ nữ nước nhiều đoàn thể, nhiều thành phần, biểu tình tại sân tòa, ngồi hàng buổi chờ bà đi qua để chen nhau ôm lấy bà đưa cao các biểu ngữ đòi trả bà về cho họ. Đến nỗi sau này, nhà nước phải mở cửa sau, dùng xe riêng, đem bà đến cũng như đưa bà về, trong khi đó, xe cảnh sát nghi trang, có hộ tống chạy ngả trước để đánh lạc hướng đám người biểu tình.

Hiện tại, bà Ngô bá Thành vẫn bị giam giữ mặc dù dư luận trong nước cũng như khắp thế giới đều phản nộ tranh đấu đòi trả tự do cho bà. Dường như từ ngày về nước, bà Thành đã có mặt ở những cuộc tranh đấu và những nhà giam nhiều hơn là ở gia đình. Bà bị bắt luôn luôn vì tội mãn chính trị. (Lần đầu tiên vì tội đòi chấm dứt chiến tranh trong vụ án lịch sử mệnh danh vụ Hòa bình năm 1965). Tất cả hồ sơ của bà Thành luôn luôn chỉ vênh vênh có một sự kiện: Thay vì công khai, bà luôn luôn có buộc nhà cầm quyền, nào là đã vi phạm nhân quyền, vi phạm nhân phẩm, nào là vi luật, vi hiến v.v...

Một người đàn bà như bà Ngô bá Thành kể ra rất hiếm có trong xã hội hiện thời, một xã hội gồm phần lớn những bọn sâu bọ làm người, một xã hội mà giới trí thức khoa bảng hầu hết đều là những kẻ xu thời, khiếp nhược, cầu an hưởng thụ và cúi đầu làm tôi mọi cho người đời.

Chính vì thế mà bọn CO đã hết lời ca ngợi bà Thành, coi bà như mẫu người có thể làm gương danh cho phụ nữ Việt, có thể đủ tài, đủ uy tín, đủ tư cách để nói chuyện với những phụ nữ như Nguyễn thị Bình ở phe bên kia. Người viết những dòng này, cũng như tất cả những tên CO khác, không hề quen biết với bà Thành, không hề có liên hệ gì với bà con xa gần với bà ta, do đó, khi khen ngợi bà ta, đã không hề có một chút mặc cảm nào. CO chỉ làm công việc của những kẻ cầm viết vô tư, thẳng thắn, không thù oán cá nhân, không tư lợi. Tôn chỉ và đường lối của CO luôn luôn thực thi câu châm ngôn: "Hay khen, hèn chê".

Không những chỉ có bà Ngô bá Thành mà thôi, gần đây, C.O cũng đã ca ngợi việc làm của một số người khác mà C.O cho là xứng đáng cần khuyến khích. Ngay cả cựu دب Ngô công Đức, người đã mở đầu chiến dịch chữ tín C.O là từ "ruồi" tại báo xuồng tàu di cư vào Nam, sau này, vẫn được tụi CO ca ngợi về những hành động quả cảm khi dám chống đối chính quyền. Rồi دب Nguyễn trọng Nho, người đã nhiều lần bị CO xát xa bằng vì đã chơi xấu với anh em, bạn bè, nhưng gần đây, khi Nho đòi thái độ, dám dẫn thân, dám tranh đấu, CO đã không ngần ngại ca ngợi và khuyến khích.

Bởi vậy, mặc dầu chữ bôi rất hung hãn nhưng C.O vẫn có nhiều bạn hơn là kẻ thù. Và ngay cả kẻ thù nếu biết hối cải, biết trở về với con đường chính đáng không làm hại đồng bào vẫn được C.O coi như bạn, sẵn sàng bỏ qua những lỗi lầm quá khứ. Còn như những kẻ này vẫn ngoan cố đi vào con đường tội lỗi, phản bội đồng bào C.O sẽ đánh cho đến kỳ cùng, sẽ bôi phân vào mặt chúng.

Tin mừng

Chú rể **VÕ HÀ ANH**
Cô dâu **NGUYỄN KIM DUNG**
Hưởng trọn ba vạn sáu ngàn ngày hạnh phúc
CON ONG

Khách sạn HOÀN MỸ

MAJESTIC

Số 1 Tự Do Saigon — Đ.T: 91375, 91266, 23711 (3 giây liền)

- KHÁCH SẠN: Gồm 126 phòng với đầy đủ tiện nghi: Máy lạnh hoàn toàn đời mới, nước nóng, điện thoại, phòng vệ sinh riêng từng phòng và 5 thang máy.
- CẦU LẠC BỘ: Nơi trang nhã để các Hiệp Hội, Đoàn Thể và quý vị Công Kỳ Thương Gia tổ chức những buổi họp tiếp tân, tiệc cưới, tiệc gia đình v.v...

ĐẶC BIỆT VŨ ĐOÀN NGUYỄN THỐNG

- VỚI: Trung Tâm Ca Vũ Nhạc Hoàn Mỹ tại lầu 5, do cô MARIA phụ trách trình diễn mỗi đêm từ 20G đến 0G 00 (mỗi tuần đều thay đổi mỗi ban vũ nổi tiếng khác nhau)
- Hội Trường Quốc Tế (đủ chỗ cho 300 Hội Tháo Viên) gồm 4 hệ thống Phiến Dịch.
- Phòng ăn Phượng Hoàng (đủ chỗ cho 250 thực khách)
- Phòng ăn Trisson (đủ chỗ cho 40 thực khách)
- Tất cả đều được trang bị tối tân.
- Đặc biệt phòng ăn Versailles giá rẻ dành riêng cho Quân, Công, Tư Chức. Ngoài ra còn chỗ đậu xe rộng rãi và an toàn như Thủ Đô

TRẦN TRONG KÍNH MỜI

7 NGÀY 3 CHUYỆN

Võ Huỳnh

1- CẦN XÁC ĐỊNH CHO ĐÚNG MỤC TIÊU

Một trong những hình thức tranh đấu "đuôi Mỹ cút về nước" của các sinh viên học sinh là các vụ đốt xe, đốt thư viện.

Những hành động trên biểu lộ lòng yêu nước cuồng nhiệt của lớp người trẻ trước cảnh quê hương bị quân quái trong chiến tranh, xã hội mùn rữa đến tận lõi. Những người lớn đều hèn hạ bản thân và bất lực rõ ràng. Mọi cái đều chỉ biết trông chờ ở tuổi trẻ. Tuổi trẻ phải vùng lên, phải gào thét đến vỡ tan lồng ngực, phải đòi lại quyền sống, phải nói lên tiếng nói uất nghẹn vì nỗi thân phận con người VN đáng giá 1 xu tẹo.

Ngoài ra, trong 1 xã hội lúc nhúc những người là người này, cá nhân thường bị quên lãng, bị xóa bỏ hoặc bị xô đẩy cuốn hút chìm lẫn giữa bề người mệnh mông. Nhưng những người trẻ không muốn sống tầm thường như bao triệu người khác. Họ đứng lên, họ nổi dậy, họ phản kháng... Nói tóm lại, họ phải được mọi người chú ý đến. Những vụ phóng xe như lượn vùn vùn số 8, bỏ ống hãm thành cho nổ lớn hoặc gây lộn, đâm chém nhau vì 1 có rất không đầu, v.v... đều ít nhiều biểu lộ quan niệm trên. Đã bảo tuổi trẻ là tuổi chân tay ngựa ngựa, khí huyết phùng cương cần phá phách hay làm 1 chuyện gì động trời. Ở tuổi trẻ, tuổi của hoa gấm, tuổi của gió núi lồng lộng và của mây trời phiêu lãng! Một vào hào Đức đã có lần phát biểu bằng giọng rất thêm khắt: "Các bạn hãy cho tôi mượn tuổi trẻ của các bạn đi, nếu các bạn không dùng tôi".

Nhưng xuyên qua những vụ "chống Mỹ cứu nước" vừa xảy ra, chúng ta nên bình tĩnh đặt lại vấn đề cho đúng mức. Chúng ta đốt thư viện của bọn tư bản cá mập Mỹ vì sợ dân tộc ta sẽ bị nhiễm độc bởi thứ văn hóa nô dịch của chúng chúng? Sợ thế là chính đáng nhưng tiếc rằng mục tiêu đã đặt lệch. Sách vở Mỹ không hàm ngụ một ý hướng nô dịch nào hết. Trái lại là khác. Bao nhiêu sách báo Mỹ cũng đã vạch trần đã kích thích liệt chính sách Mỹ ở VN cũng như ở nhiều nước nhỏ yếu trên thế giới mà Mỹ dùng danh từ mặt mờ để gọi: "đồng minh". Đã tâm của Mỹ khi muốn áp dụng chính sách nô dịch văn hóa là ở chỗ chúng cố gắng "Mỹ hóa" nếp sống của mọi gia đình VN, nghĩa là dân ta phải làm việc như Mỹ và ăn đồ hộp, hút thuốc lá Mỹ, dùng những phương tiện Tivi, tủ lạnh bếp ga, v.v. của Mỹ. Chính sách nô dịch văn hóa phải hiểu theo nghĩa rộng như vậy.

Còn đốt xe Mỹ cần phân biệt rõ không phải xe nào mang chữ T hoặc CD-NG đều là xe của Mỹ, xe đưa rước học sinh của tổ chức "cứu trợ nhi đồng quốc tế" Liên hiệp quốc mà dùng bom xăng phóng hỏa thì quá tệ rồi đấy. Đừng để cho người nước ngoài họ cười chúng ta là dân tộc bán khai lạc hậu. Cũng đừng để cho các em mình phải khốc liệt vì mình đã phá tan những phần người (danh riêng cho chúng. Mà dù cho của Mỹ đi chăng nữa không phải xe nào cũng đáng đốt hết. Vì lòng nhân đạo, chúng ta nên tha cho những xe Hồng thập tự, xe cứu hỏa, xe chuyên chở học sinh. Ngay cả

những xe này là của bọn CS, kẻ thù trực tiếp và chính yếu của chúng ta cũng vậy.

Suy nghĩ cho kỹ, bọn CS thật quý quyết hơn chúng ta nhiều. Nga số phần đối việc đặt trụ sở LHQ tại Nữ Ớc vậy mà lại cứ đến đó họp. Trung cộng nào có tra gì tổ chức này ấy thế nhưng vẫn nằng nặc 5 lần 7 lượt nộp đơn và vận động xin gia nhập cho bằng được. Tranh đấu, phải mình định mục tiêu và trong số thù địch cũng cần phân rõ loại chính, loại thứ. Yêu thương hay thù hận đều phải có cường độ. Không thể nói tôi yêu cha mẹ tôi cũng như bao người đứng khác. Tốt xấu, thân sơ khác nhau ở chỗ đó mọi người tở chung, mũi lõ, bàn tay lông lá không phải đều là Mỹ và những người Mỹ không phải đều xấu xa. Bọn VC khi phóng tay phát động đám quân chúng bản cổ đấu tranh chống địa chủ trong các đợt cải cách ruộng đất cũng đã phân rõ trung nông, phú nông và địa chủ để tía dần tùy theo mỗi giai đoạn. Ngay trong thời gian chống Pháp, chúng cũng cách biệt Pháp thực dân với Pháp dân chủ, để thêm bạn bớt thù. Chỉ có những kẻ khờ dại mới đánh vung vít tùm lum theo kiểu "vơ đũa cả nắm". Tại sao chúng ta không khôn ngoan hay ít hơn không khôn ngoan bằng tại CS? Biết ăn gạo Mỹ, dùng phương tiện của Mỹ để đấu tranh chống Mỹ, đó mới là chuyện khó.

2- CÓ GÌ QUAN TRỌNG ĐẤU

Me xứ Reagan, Thống đốc tiểu bang California mấy bữa trước trong cuộc họp báo tại Tân gia Ba đã vui miệng đem ví việc tranh cử độc diễn của TT anh minh nước Giao Chỉ nhà mình với việc tranh cử của ông Hoa Thịnh Đốn, vị TT đầu tiên của Hoa Kỳ.

Có báo VN đã lật tẩy xứ Reagan, cho rằng xứ này là người Mỹ mà lại rất ghét sự Mỹ Reagan nói ầu rằng Hoa Thịnh Đốn không có đối thủ trong cuộc tranh cử TT, thực ra có tới 4 người lận.

Câu chuyện tưởng rằng có thể bỏ qua được, nào ngờ hôm 18-10-71 nhà lập pháp John Burton thuộc đảng DC đòi vị Thống Đốc Cộng Hòa Reagan phải xin lỗi về việc nhạo báng tổ tiên của dân tộc. Burton biểu lộ sự phản nất qua câu nói: "Đối với tôi, thật tôi khó có thể hiểu được là tại sao 1 người hiểu biết rộng về chủ nghĩa Mỹ quốc như ông Reagan mà lại đi kết hợp tên tuổi của TT Hoa Thịnh Đốn với... TT Thiệu (xin mấy chú nhà in vớt bỏ dùm mấy chữ "nhà độc tài trắng trợn và tham nhũng" hộ cho nhé!). Nhà lập pháp này còn tuyên bố rằng ông đang chuẩn bị đề đưa ra 1 quyết nghị nhằm giải tòa ngành lập pháp của tiểu bang khỏi lời bình phẩm so sánh nói trên của Thống đốc Reagan.

Nào có gì đâu mà ông Burton lại thích bé xé ra to thế. Xứ Reagan nói vậy là muốn hàm nòng muốn làm sống lại cái tinh thần của Hoa thịnh Đốn chứ không có ý phạm thượng đâu. Nếu hồn thiêng của Hoa Thịnh Đốn có dịp may mắn nào đó được nghe con cháu lời mình ra làm thứ so sánh thì hẳn ông cũng khoái tí mà phồng phao

2 cánh mũi. Chính Nixon chẳng đã từng nói TT Thiệu là một vị TT tài ba, sáng giá nhất Á Châu là gì. Nếu bắt bẻ cho đúng lẽ thì chính ra Reagan phải xin lỗi TT Thiệu vì đã dám nhạo báng đem vị TT của 1 nước có 4000 năm văn hiến vừa đảo cử về vang với tỉ lệ 94.36 0/0 so sánh với ông TT đã ngòm củ tí từ khuya của 1 nước có trên dưới 200 năm văn hiến, mà lại đắc cử yếu xiu với tỉ lệ khoảng 50 0/0. Còn việc phải xin lỗi ông Hoa Thịnh Đốn thì ông này có nghe gì được nữa đâu!

Mang tiếng là công dân 1 nước dân chủ mà sao nhà lập pháp Mỹ kia lại có tinh thần đặc sệt phong kiến như vậy nhỉ? Ngay ở MN này mà nhiều khi thiên hạ còn so sánh tuổi sen nhiều nhân vật với Lê Lợi, Quang Trung... có mấy có ả đạo nào rủ nhau lái xe hơi đi chơi rồi bị tai nạn toi mạng dọc đường thế mà vị luật sư đứng ra bào chữa đã dám ví bọn này như bà Trưng, bà Triệu. Cũng chẳng sao. Chỉ có đức ngồi lì của ông Hoa Thịnh Đốn hiện nay là chưa thấy ai đem so sánh.

3- ỒI NHỮNG NÈO ĐƯỜNG VNI

Thường nghe câu sáo ngữ "khấp nèo đường đất nước" rồi cứ tưởng nèo đường đất nước nhà mình đẹp lắm, nên thơ lắm, hoa bướm lắm. Chẳng hóa ra toàn những đoạn khốn khổ khốn nạn đầy sông trâu, đ gà chạy xe không cần thận toi mạng là cái chắc!

Mùa mưa này ông cống không kịp tiêu hết cứ kêu ặc ặc như ông già bị ho sặc. Thế là nước ở đâu ào ào tràn tới như thác lũ, tràn ngập mệnh mông quên theo những đám rác rưởi tanh hôi. Nước ngập như thế thì còn biết hồ đâu mà tránh được.

Trên châu thân của hầu khắp các nèo đường đất nước đều loang lổ và bung bung như những mụn ghẻ tàu. Mấy ông giao thông công chính xin cứ đứng ngồi chơi xơi nước. Hoặc có làm có sửa thì chỉ lo những đoạn Tổng thống hoặc ông thái thú Bunker hay qua lại thôi. Đường Thống nhất bao giờ cũng đen bóng phẳng lì. Dân ngu khờ đen ở những miền Tôn Đản, Khánh Hội, Phú Thọ, Gò Vấp cũng ề ề đóng thuế xe, thuế nóc gia, cũng mua xăng đắt như ai mà lại chịu quá nhiều thiệt thòi. Mùa mưa khách bộ hành bị xe chạy tốc nước làm ướt hết quần áo, Mùa nắng lại bị mù mịt trong những trận bão bụi.

Đường xá đã không được những người có trách nhiệm để ý tới, lại chịu cảnh xe tăng tàu bò quần suốt ngày, rồi xe nhập cảng tấn sang ứn ứn nhà cửa làm dũa ra tận lè, những đống rác cao to sừng sững như những trái núi choán hết chỗ, lại thêm nạn các tư gia tự động đào cuốc nát bầy để đặt ống nước. Sống dưới sự lãnh đạo anh minh của TT với cuộc đặc cử về vang của Người vừa qua thế mà thẳng dân vẫn phải cần răng chịu mọi điều cơ cực chua cay. Người được dân đưa lên với 94,36 0/0 sao Người không nghĩ đến bọn cũng táng lăm than một vài phần. Thành thử có nhiều đũa ngu hề mỗi lần nghe nói đến dân chủ mặt cứ ngẩn tò te.

CẢM CÚM — SỐ MÙI — NHỨC ĐẦU
— NHỨC RĂNG — ĐAU NHỨC
BẤP THỊ
HÃY UỐNG
RHUMEX

(Bán tại các nhà thuốc tây)

Nhãn Hiệu Con Voi

Có bán tại các nhà thuốc tây

Biếng ăn! Mất ngủ!

HÃY UỐNG:

SIROP RÉACTIN (Béta)

- ĂN NGON — MAU ĐÓI
- LÊN CÂN NHANH CHÓNG
- ĐỂ NGỦ YÊN LÀNH
- TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

(SỐM BYTIOGEP)

CON ONG • 7

**Nửa đùa
nửa thật**

▼ CỬU SÙNG

CHUYẾN TÀU VÉT!

Sự việc diễn ra một cách vô cùng hấp dẫn rùng rợn y như là si la ma trong cuốn phim « Le train sifflera trois fois » mà dịch ra tiếng ta có nghĩa là « Chuyến tàu huýt còi ba phèo ». Có điều rằng quân Mèo vừa mới thôi còi có một phèo thì thiên hạ đã đổ xô tới như đi cướp cháo thí và chỉ trong nháy mắt là đã mất thật gần hết những cái gì của Mèo để lại trong căn cứ.

Trước hết là căn cứ West. Đó là một doanh trại nằm ở phía bắc tỉnh Quảng Trị thuộc vùng căn sơn do một đơn vị pháo binh Mèo trú đóng để yểm hộ cho mặt trận vùng hòa tuyến. Khi Mèo rút đi thì có chuyển lại cho ta 70 căn nhà và rất nhiều dụng cụ máy móc.

Rồi đến căn cứ Camp Books nằm ở vùng Hòa Khánh thuộc quận Hòa Vang, tỉnh Quảng Nam. Trước đây Mèo định giao cơ sở này cho cơ quan Usaid và cơ quan này sẽ giao cho ta theo lối viện trợ nhưng Usaid không nhận. Sau đó Mèo bèn giao trực tiếp cho ta vậy.

Căn cứ Camp Books to lớn hơn căn cứ West gấp bội. Diện tích gần 200 cây số vuông, lại có tới 12 cây số đường nhựa, bề rộng 10 thước, nhà cửa lu bù kèn và các hệ thống điện nước, vệ sinh rất đầy đủ. Ngoài ra còn có những kho lớn kho nhỏ đủ chứa tất cả các hàng hóa dự trữ tại miền Trung.

Nhưng từ khi Mèo bàn giao cho ta thì nhà cửa, kho bãi cứ bị những phép thần thông biến hóa nào làm cho mất dần mất mòn đi. Có nhiều căn nhà mái tôn, hoặc lợp ngói rất chắc chắn, chỉ trong một đêm không có bão tố chi hết chọi, mà bưng con mắt dậy sáng hôm sau đã biến đâu mất tiêu.

Thành thử ra Mèo đâm phát rét. Còn một số căn cứ khác như Nancy, Gia Lê, Phú Bài cóc dám tiếp tục bàn giao nữa.

Những cái gì của Mèo giao lại cho ta tức là thuộc tài sản của nhà nước. Có những cơ sở như Camp Books đang được trữ liệu dùng vào chương trình phát triển kinh tế ấy thế mà người ta đã lợi dụng lúc quân hồi vô phòng để mất thật hết rác thì thiệt là không còn coi vương pháp của triều đình ra cái con cóc cộ chi cả.

Nếu có muốn mất chuyến tàu vét thì cũng nên mất một cách mà vừa hai phải thôi chứ. Mất tận làng như rứa, Mèo nó cười cho, không những thế, nó tức mình nó đêch giao lại cho nữa thì có phải là tai hại bạc triệu không? Hiện nay nhà nước đã xong hết công việc bầu cử rồi. Không còn phải lo đối phó chi nữa, chắc là sẽ rảnh tay để có thể chú ý đến các sự lộng hành của mấy ông chúa trùm địa phương.

LẠI TẶNG LƯƠNG?

Một số nhật báo phát hành ngày 23-10 có loan tin rằng, ông Tổng Ngạc đã được Thủ tướng triệu vời để tham dự một cuộc bàn về vấn đề tăng lương cho giới quân công. Thiết tưởng cũng nên biết rằng, cơ quan Usaid ở Việt Nam vừa tháo khoán thêm cho chính phủ ta 75 triệu Mỹ kim nữa là 150 triệu trong tài khóa 1972. Người ta ngỡ rằng số tiền này có một phần dự trữ vào việc tăng lương cho quân công trong dịp lễ nhận chức của tân Tổng Thống.

Bình thường ra mỗi khi có sự tăng lương thì ai nấy đều mừng rơn. Vì có thêm tí tiền để cà phê thuốc lá. Nhưng ở nước Mít ta thì lại có một sự phản ứng ngược lại. Cứ mỗi lần có sự tăng lương là thiên hạ đâm lo thấy mồ tở. Lần trước nhà nước đã có lòng ưu ái thương lính đói rách và gia tăng thêm một ngàn tỉ một tháng.

Báo chí chỉ mới loan báo tăng lương sơ sơ thôi, quân công chưa được lãnh mà giá cả đã tăng lên vùn vụt.

Và dĩ chừng lại nghe nói đến sự tăng lương. Không hiểu tăng được bao nhiêu. Một ngàn hay hai ngàn một tháng. Nhưng liệu có thể theo kịp với cái giá sinh hoạt khốn nạn hiện nay không? 100 tỉ một bát phở, 25 tỉ một bó rau muống. Mai một không khéo nó tăng lên 120 hay 150 một bát thì bỏ mẹ.

Thà rằng cứ lằng lằng ban phát cho anh em mỗi tháng thêm ít nhiều gạo, đường, sữa còn hơn là dùng biện pháp tăng tiền. Lương tăng một mà giá cả tăng gấp hai thì chỉ còn nước uống nước là trừ cơm.

CHƠI CHAI!

Người anh em Long Non ở bên cái xứ Cẩm Bu Chia tuy sinh sau đẻ muộn nhưng mà xét ra lại có những hành động vô cùng huê dạng và vượt mặt bất cứ một đàn anh nào ở trên thế giới, kể luôn cả Mèo cả Áng Lê.

Mông sử Long Non đã đi một đường là lướt bằng cách giải tán luôn cả Quốc Hội lẫn chính phủ. Các cơ chế hiến định tại Cẩm Bu Chia đều đi doang hết. Và ông tuyên bố thành lập một chính phủ mới, khởi có căn hợp hiến hợp pháp chỉ hết chọi. Nhà nước sẽ cai trị bằng các sắc lệnh cho tiện việc, lại nhanh chóng, đỡ tốn tiền vì khởi phải đài thọ thêm những khoản chi phí công kênh cho các cơ quan vô tích sự như Quốc Hội, Giám sát viện, Tối cao pháp viện v.v..

Mông sử Long Non xứng đáng là 1 bậc anh tài. Mới trong vòng có vài ba niên, kể từ sau khi lật đổ Sihanouk, từ chức Đại tá, ông nhảy lên tướng rồi nhảy thêm một phát nữa lên chức Thống chế. Từ nay đến già, con đường binh nghiệp của ông chắc rằng sẽ còn tiến hơn nữa, không thể biết đâu mà lường được. Và người ta sẽ phải đặt thêm ra dăm bảy ngạch trật, cấp bậc nữa mới đủ cung ứng cho cái nhu cầu « thăng tiến cần lao » của ông ta.

Xét cho cùng thì cái việc cai trị bằng sắc lệnh cũng tiện việc thật chứ không phải là bỡn. Với biện pháp này, nhà nước sẽ dễ dàng làm cam hòng tất cả những cái gì gọi là đối lập. Không còn đũa nào dám ăn nói lép nhép nữa. Các đảng phái thuộc phe chống đối cũng hết bề cục cựa. Mỏ mòm ra đá kích thì chỉ cần cái sắc lệnh là bỏ bố hết. Cả báo chí cũng thế.

Cai trị bằng sắc lệnh; nhà nước cũng đêch cần phải xài đến các thứ gia nô. Vì ai nấy đều là gia nô hết chọi, ngoại giả đều là những phần tử bất phục tùng thì đều bị sắc lệnh tổng vô cớ nhà pha hết.

Mông sử Long Non đá chơi cha mí lị cái đám dân chúng Cẩm Bu Chia đấy. Nào ai muốn làm chi thì làm. Có giới thì chống đối đi! Rút cuộc anh đêch nào cũng sợ đi tí và đều cam như cá chép.

Xét như vậy mới biết rằng, dân Giao Chi nhà mình cũng đâu cũng có thiệt. Đong một tí là xuống đường, đốt xe đốt cộ tùm lum. Nhà nước dọa bản họ cũng coi như nơ pa. Long Non mà dẫn xác sang đây chắc không ở nổi ba bảy hai một ngày.

LỄ ĐĂNG QUANG

Xin quần hùng đứng có ngờ rằng tụi Con Ong chuyên ăn ốc nói mò. Bấy lâu nay Con Ong nói cái gì là trúng phóc cái

Om

3-10, chơi trò giạt gân đề dĩa đưa ra tới mấy CO đã tiên đoán rằng, thế nào cũng hợp thức hóa với một số phiếu cao cả kém gì cuộc bầu cử để cho khỏi có sự chênh lệch.

Nếu cuộc bầu cử đạt được tới tỉ lệ 94.450/0 thì cuộc hợp thức hóa này xoàng ra cũng phải 900/0 hay hơn nữa. Quả nhiên trúng phóc ả. Trong số 9 ông thì chỉ có Trần sự cụ một ông là đảng Trần Minh Tiết bác bỏ còn ngoại giả đều tán thành hết.

Cái gì cũng gần chăm phần chăm thì lễ tất nhiên lễ đăng quang phải thiệt xôm trò nó mới xứng đáng với cái công lao ăn lựu đạn cay của quốc dân đồn hồ. Người ta ước lượng rằng có chừng 10.000 đại biểu từ các địa phương sẽ về thủ đô để tham dự đại lễ, đồng thời chúc thọ Xếp một thế. Số đại biểu này gồm các thành phần: nghị viên Hội đồng Tỉnh, Thị Xã, các thân hào nhân sĩ, nhân dân tự vệ và luôn cả các ông trong Hội đồng Xã nữa.

Các khách sạn ở Saigon sẽ được nhà nước bao thầu mượn hết để cho đại biểu ăn ở ngủ nghỉ thả dàn. Đốp hít bao nhiêu cứ việc ký bằng rồi sau đó ông Tổng Ngạc sẽ phải lo liệu vấn đề thanh toán.

Có điều rằng, bố đại biểu nào cũng khoái ở ở ten Caravelle hay Ma rét Tích hoặc Công Ti Nát

Tan chứ không mấy ai chịu chui rúc trong những cái nhà sầm lúi xúi ở Chợ Lớn. Cho nên người ta đã phải tính đến chuyện gặp thăm. Số anh nào hên, được hưởng nhiều ơn vua lộc nước thì được ở ở ten Caravelle, còn nếu không may thì phải vô mượn phòng của Ba Tàu. Như vậy là đúng đạo công bằng.

Đề phòng ngừa những sự thất lạc của các bố đại biểu nhà quê, một số nhân viên giao tế sẽ phải đảm nhận chức vụ hướng dẫn các phái đoàn, lo cho họ đi đến nơi về đến chốn, nhờ có lạc lỏng vô Ngã Ba Chú là thì cũng biết lối mà lần ra.

Trong lễ đăng quang lại cũng còn có cả rước xe hoa và đốt pháo bông, và ngoài ra có cả cái sự nhảy đầm lậu. Nhiều tổ chức nhảy đầm lậu đã phát mại các vô cửa. Mỗi cái các trị giá một sin.

Như vậy là vui vẻ cả làng. Khoái tí nhá.

VÀ LỄ TƯƠNG NIỆM

Ba ngày lễ lớn cùng đi liền từ tí mí nhau, Trước hết là lễ đăng quang, rồi đến lễ kỷ niệm cách mạng 1-11 và tiếp đến là lễ tưởng niệm cố TT Joan Baotista Ngô đình Diệm.

Mỗi cái ngày hội lớn ấy đều có những nét vui buồn riêng biệt.

Trong lúc nhà nước rầm rộ tổ chức lễ đăng quang và lễ kỷ niệm 1-11 trong một niềm vui chiến thắng vô cùng ra rít thì tướng Minh, người hùng của Rừng Sắt và của ngày 1-11 lại âm thầm tổ chức lễ kỷ niệm tại tư gia ở đường Hồng Thập Tự.

Tám năm trời trôi qua, Big Minh tuy vươn vọt thăng tiến, nhưng dĩ chừng ông chỉ còn là một cái gì rất lu mờ trong cái khung cảnh của ngày lịch sử này.

Những khu ôn mặt cũ của 1-11 như các tướng Lê văn Kim, Trần văn Minh, Mai hữu Xuân v.v... cũng đi vô con đường tuyệt tích giang hồ. Hoa chăng chỉ còn có tướng Trần văn Đôn, nhưng ông Đôn thì lại vừa bị sự ông Thích trí Quang, chơi cho một cú đầu như hoạn, cho nên mặc dù phen này có đắc cử vô Hạ Bộ, thì ngày hôm ấy, ông cũng chưa chắc đã dám chường mặt ra.

Riêng đối với ngày 2-11 tức là ngày kỷ niệm cái chết của hai anh em ông Diệm, các đảng viên Cần Lao cả phe hoài cổ lẫn phe Tiến Bộ đều dự định tổ chức rả t linh đình hơn tất cả mọi năm.

Trước kia người ta định giao cho ông Võ văn Hải, chánh văn phòng của ông Diệm đứng ra tổ chức, vì ông Hải đã có công kêu gọi mọi người làm lễ quốc táng cho vị Tổng Thống của nền đệ nhất Cộng hòa. Nhưng sau khi bị tuột dù trong vụ ứng cử Hạ bộ thì ông Hải đâm ra bi phẫn và bèn duỗi ra. Ông biểu rằng thì là ở đơn vị 1, xoàng ra cũng có cả mấy trăm ngàn đảng viên Cần Lao, thế mà ông chỉ cần có hơn 10.000 lá phiếu của Đảng mà cũng không xong. Vậy thì quốc táng cái nỗi chi?

Người ta lại đành phải nhờ đến bàn tay xây dựng của hai ông Cao Vỹ và Ngô Trọng Hiếu. Đó là hai con người thủy chung như nhất, bao giờ cũng chỉ có một vị minh chủ là Ngô đình Diệm, dẫu rằng bị giờ ông Diệm đã thịt nát xương tan nằm trong lòng đất lạnh.

Chao ôi! Trong ba cái ngày: 31-10, 1-11 và 2-11; thử hỏi rằng có bao nhiêu người vui, có bao nhiêu người buồn, và có bao nhiêu người dùng những danh từ tục tĩu nhất để rủa xả lẫn nhau.

**VIÊN NGỌT DỄ UỐNG
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG**

COTRACYN

- 2 TRỤ-SINH (antibiotiques)
- 3 KHÁNG-SINH (sulfamidés)
- SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

XIN NHỚ NHÃN HIỆU TRÁI TIM

TIỂU NGỌC
Người dân đen
cầm cân

PHÁP LÝ, CHÍNH TRỊ VÀ BỆNH TRỊ MŨI

Chưa có một cuộc nghị án nào dài lòng thông đến thế. Tối viện bắt đầu nhóm họp phiên tòa lịch sử vào sáng ngày 19-10. Sở dĩ gọi phiên tòa của cây đa công lý là phiên tòa lịch sử là vì nó định đoạt số phận cái sự "dân chủ tiến bộ vượt bực" của nền đệ nhị cộng hòa Annamta, với một màn độc cử ngoạn mục gồm đủ mọi mục linh kinh như tư thiếu, biểu tình, tuyên ngôn chống đối, và dân chào, kiến nghị nâng bi loạn xã bản.

Sau khi kết thúc cuộc tranh luận của 2 vụ kiện Tối viện đình đề nghị án và hẹn sẽ tuyên phán quyết vào buổi chiều cùng ngày. Chiều lại khất đến trưa 20-10. Trưa vẫn chưa xong cái chiếu chỉ, lại khất đến chiều hôm sau (21-10). Chiều 21-10 là đúng "quá tam ba bận", nên bản dân thiên hạ ai cũng tưởng phen này thế nào Tối viện cũng tuyên phán quyết. Báo chí trong và ngoài nước nườm nượp kéo về dinh Gia Long đông đồm đồm, khiến nhân viên công lực nhận thẻ và ghi tên những người vào cổng Tối viện phải than thở là mới tay qua trời. Lại một phen chờ đợi dài người ra. Ấy thế mà không hiểu tại sao các cụ Bao công vườn ngấm tôm... churachiu ra, lại hẹn đến trưa mai.

Sau đúng 4 lần hoãn tuyên án, giờ ngo ngày 22-10, quý vị Bao công tối cao mới ra, tuyên án bác đơn của cả hai vụ kiện và tuyên bố hợp thức hóa cuộc độc cử với tỷ lệ biểu quyết 8/9.

Có người cho rằng 3 ngày chờ đợi dài thòng như hàng thế kỷ, và nghệt thờ đếch chịu nổi, và rằng Tối viện xứng đáng là tổ sư của nền văn nghệ "suýt-păng", toát mồ hôi lạnh.

Nói đến văn nghệ suspense, không thể nào quên được nhà đạo diễn Hít cốc, một bậc sư của những phim nghệt thờ. Tuy nhiên nghệ thuật của phim nghệt thờ là phải làm sao cho khán giả sau khi hồi hộp chờ đợi cái mà họ yên chí là sẽ xảy ra, nhưng rút cục họ bị nhỡ tàu, nghĩa là sự việc đã xảy ra hoàn toàn trái nghịch với sự yên chí lớn của khán giả. Nếu khán giả đoán được việc gì sẽ xảy ra, và đoán trúng phóc một trăm phần trăm thì làm đếch gì có sự hào hứng nữa. Và nền văn nghệ suspense kiểu đó là một nền văn nghệ suýt-păng hạng bét.

Cả nước ai cũng tiên đoán là Tối viện sẽ hợp thức hóa cuộc độc cử. Ngay cả đến dư luận nước ngoài cũng biết trước. Đài BBC đã quả quyết rằng Tối viện Annam cộng hòa sẽ bác đơn kiện vụ độc cử. Ngoài ra, mặc dù cuộc độc cử chưa được Tối viện tuyên bố hợp thức, "người ta" đã cho lập khán đài để làm lễ tuyên thệ đã hùng hục gửi sang Nhật Bản thuê in thiệp mời quan khách dự lễ nhậm chức Chánh Phó Tổng. Ông già hết gân cũng đã vô bệnh viện đã chiến Mèo để rả lại gân cốt ngõ hầu còn phò tá đức vua trong nhiệm vụ cao đẹp bốn dzê rô.

Như thế có nghĩa là cóc có ai ngạc nhiên về cái sự hợp thức hóa cuộc độc cử diễn hết. Tối viện có đình hoãn đến tết Congo cũng chẳng làm ai toát mồ hôi lạnh hết chọi. Cái sự chờ đợi không gây được một ly óng cụ nghệt thờ nào, mà chỉ khiến câu chuyện nhạt phèo.

Tuy nhiên, cũng cần phải thanh minh thanh nga hộ Tối viện một phát để quần hùng khỏi có sự ngộ nhận. Cuộc nghị án kéo dài 3 ngày, với 4 lần hoãn tuyên án, không hề nhằm mục đích gây một bầu không khí suýt-păng. Thế thì không nên đứng trên bình diện "văn nghệ" suýt-păng mà phê bình. Có lẽ, sự đình hoãn 4 lần của TCPV mang một ý nghĩa sâu sắc khác. Này nhé liên danh "Dân chủ độc cử trên lập trường 4 không. Tối viện bèn đình hoãn 4 lần rồi tuyên những phán quyết mà "không" một ai ngạc nhiên. Như thế có phải là Tối viện đề cao nền "văn nghệ" bốn không của quốc vương Annamta không

nào. Cũng tí như công việc trình diễn 40 xe hoa dự định tổ chức vào ngày lễ tấn phong quốc vương í mà. Đề dương danh cái sự 4 con dzê rô.

Và chẳng cái sự tuyên bố cuộc độc cử hợp thức là một cái sự hợp hiến ra rít. Thật mà, điều 3 của Hiến pháp chín nút Cửu Sừng đã quy định rằng thì là: "Ba cơ quan Lập pháp, Hành pháp và Tư pháp phải được phân quyền và phân nhiệm rõ rệt. Sự hoạt động của ba cơ quan công quyền phải được "phối hợp" và "điều hòa" để thực hiện trật tự xã hội v.v." Cho nên, chế cuộc độc diễn 3-10 là "trái lòng dân và vượt ra ngoài khuôn khổ luật định" mà Tối viện vẫn hợp thức hóa như viết trong thông cáo số 1 của khối Dân Tộc là quá khắc khe. Lòng dân và khuôn khổ luật định là cái quái gì? Tư pháp và Hành pháp phải "phối hợp" và "điều hòa" trong sự hoạt động chứ lị!

Một vị Bao công tối cao đã tuyên bố với báo chí rằng: "Vụ án độc cử 3-10 không thuần túy là một vụ án pháp lý nhưng lại mang nặng màu sắc chính trị. Sở dĩ quyết định ngày 22-10 đạt được đa số tuyệt đối 8/9 cũng chỉ vì đa số các bao công trong đại hội đồng Tối viện đặt nặng sự ổn định cần thiết để kiến tạo một miền Nam không CS. Trong đó có dân chủ có cơ hội phát triển và cải thiện dần dần. Không ai có thể tiên đoán những gì sẽ xảy ra nếu một lỗ hồng chính trị xuất hiện trong lúc này".

Phải rồi, cứ tà tà đi đâu mà vội, dân chủ phải phát triển cải thiện dần dần, không hôm nay thì mai, không mai thì một. Chứ bị chửi có một lỗ hồng thì bỏ mẹ cả đám. Đó là sự "phối hợp" và "điều hòa" hiến định.

Hình như Tây nó có câu: khi nào chính trị đi vô pháp công lý đầu trần đi ra. Câu này sai bét. Bằng chứng là quyết định ngày 22-10 đã cho phép chính trị và công lý sống chung huê bình mí nhau, chẳng đũa nào phải ra đi hết chọi.

Mèo và Trung Cộng là hai quốc gia chống đối nhau ra rít. Mèo đi vô thì Tàu đi ra. Ấy thế mà bị giờ Mèo và Tàu cộng cùng ngồi chung mí nhau đóp heo quay bánh bao. Tại sao công lý và chính trị lại không thể nhậu nhẹt vui vẻ mí nhau được nhỉ, lại cứ phải một đũa đi vô thì một đũa đi ra?

Từ nay mấy anh khóa trường luật khỏi phải học luật lý các nước khác làm chi cho mệt. Chỉ cần thuộc lòng những phán quyết liên quan đến vụ độc cử là đủ. Cam đoan chỉ việc đem những quái chiêu thần xuất quỷ nhập của mấy phán quyết ấy ra là hóa giải được hết mọi chiêu số pháp lý trên thế giới.

Quyết định tuyên bố hợp thức cuộc độc cử diễn là một thắng lợi lớn của nền pháp lý Annam đệ nhị cộng huê. Cũng như sự độc cử là một thắng lợi lớn của nền "dân chủ tiến bộ vượt bực" Annamta. Không thắng lợi lớn sao được khi đắc cử với 94,36%? Không thắng lợi lớn sao được khi sự đắc cử được hợp thức hóa với tỷ lệ gần 90%? Chả trách nhà nghị sở Trần ngọc Oanh đã hà dặt dền vào mũi quốc dân đồng hồ rằng thì là: "Phán quyết của Tối viện là một phán quyết hợp tình hợp lý. Vì không lẽ tổ chức bầu cử lại sao. Như tôi đã trình bày vụ độc cử của nước Tân Gia Ba là một gương sáng phải noi theo. Nhà nghị sở Nguyễn văn Ngãi cũng xi một đường acetylene rất mạnh: "Quan điểm của Tối viện rất đúng đắn, phù hợp với tinh thần của hiến pháp, của luật bầu cử, có lẽ phải". Chả trách đài phát thanh và đài tăng hình của nhà nước cứ hát tới hát lui rằng thì là: hoan hô thành công tháng Mười.

Hơi dặt dền bốc mù trời đất. Phen này ta quyết đi buôn thuốc trị mũi, vừa bán vừa la vườn dặt hàng. Thật mà, cứ điều này bản dân thiên hạ dám mắc bệnh thối mũi hết, chịu gì nổi.

Kính gửi: Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa
Kính thưa Tổng Thống,
Tôi Huỳnh Thị Hương, sinh năm 1925 tại Gia Định, căn cước số 00923415 cấp tại Quận 5 ngày 8-4-69, hiện ngụ tại 235 đường Cao Đạt Saigon, Nay tôi làm đơn này cúi xin Tổng Thống minh xét lại một trường hợp quá oan ức của gia đình tôi, để hầu được tạm ngưng lệnh trục xuất, chúng tôi ra khỏi căn nhà có số nêu trên do An Kiều Mahamas Bibi với bản án oan nghiệt của Tòa Thượng Thẩm Saigon ngày 1-10-68 vụ số 418167 và nội vụ xin các Cơ quan thẩm quyền điều tra lại kể cả Giám Sát Viện.

Cả gia đình tôi xin cam đoan, nếu sau khi điều tra lại những điểm dưới đây không xác thật, chúng tôi hoàn toàn chịu đền tội trước pháp luật và sẽ dọn khỏi căn nhà này để nhường lại cho An Kiều này:

1 - Gia đình tôi cư ngụ tại thửa đất này từ năm 1950, khi nơi đây còn là sinh lầy, nước đọng, là nạn nhân ba lần hỏa hoạn tại đây. Khi hỏa hoạn lần chót là Bình Xuyên gây ra 1954, Ủy Ban Xa hội cấp cho chúng tôi một nền nhà số 233 đường Cao Đạt. Vì con càng ngày càng đông, nên chúng tôi bán căn nhà số 233, qua mua lại căn 235, căn bìa nên tương đối rộng lớn hơn, do An kiều Mahamas Bibi là người mua đi bán lại với số bạc là 80.000 đ. Căn nhà này khi tôi mua đặng có gia đình bà Phan thị Liên chiếm ngụ, và mái nhà tranh bị mục gàn sập, nên y thị mới bằng lòng bán để đổi cho tôi giá 80.000 đ. và lấy trước 40.000 đ còn lại 40.000 đ khi nào có tiền sẽ trả tất. Thế nên chúng tôi yên lòng và năn nỉ Bà PHAN THỊ LIÊN dọn đi, chúng tôi dọn về. Và chúng tôi căn cứ, danh mục sửa soạn lại căn nhà được khảng trang đáng giá, thì ông Trần Cao âm mưu và xúi giục An Kiều MAHAMAS BIBI, kiện chúng tôi, thay vì 40.000 đ, chúng tôi còn thiếu lại đòi lấy lại căn.

Xét vì y là một ngoại kiều chuyên bỏ tiền mua rẻ của những người nghèo để bán lại lấy lời. Thay vì một căn nhà gần sập với giá, 80.000 đ, nay thành ra một căn nhà đáng giá 5.000.000 đ do mồ hôi nước của gia đình tôi cần kiếm trong nhiều năm trời để tạo nên, nay bỗng chốc bị người ta muốn cướp đoạt.

Xét vì y là người từ đầu tới, nên trong căn nhà nói trên không có một dấu vết gì có tên của y. Thậm chí tới một biên lai tiền đất mỗi tháng y cũng không có đóng bao giờ. Còn gia đình chúng tôi bám vào thửa đất này để che mưa đục nắng suốt từ năm 1950 tới nay, với 3 đứa con trai lớn hiện đang phục vụ trong Quân Đội.

Bởi lẽ ấy nên chúng tôi đã kháng cáo lên Tối Cao Pháp Viện ngày 1-8-69, biên lai số 559, vụ số 228/TCPV/69 và tới nay chưa được cứu xét.

Trong khi chờ đợi sự phán quyết của TCPV cúi xin Tổng Thống xét thương cảnh màn trời chiếu đất, mà cho gia đình tôi được lưu cư trong căn nhà nói trên trong thời buổi chiến tranh này, để ba đứa con tôi được yên lòng mà phục vụ đắc lực trong Quân Đội.

Kính xin Tổng Thống che chở cho gia đình tôi, với tấm lòng hiền từ của Tổng Thống, chúng tôi nguyện ghi ơn đời đời.

Trân trọng kính chào Tổng Thống.

Hàm Thu Đại học

NHẬN: Ghi danh... nộp đơn thi
Lo bài học đầy đủ

— Có hướng dẫn học tập và giải đề thi
ĐẠI HỌC không bắt buộc sinh viên tới trường,
Xin liên lạc TRUNG TÂM HÀM THU

Đại Chúng

66-B Công Lý Saigon ĐT 91.134

Người và việc ...

● THIÊN KHÔI

GIỮ LIÊM SĨ

Một vài tờ báo loan tin là những sĩ quan biệt phái làm việc tại phủ Phó Tổng Thống đã làm đơn xin được trở về đơn vị gốc, sự xin trở về này theo tờ báo ngoài việc biết là ở lại họ cũng không dùng mình, còn để biểu lộ tinh thần liêm sĩ với ông Phó Kỳ.

Mẫu tin ngắn kia cũng đủ làm cho Thiên Khôi suy nghĩ...vô vãn.

1— Nói là từ chức để biểu lộ liêm sĩ trước thượng cấp, chữ liêm sĩ đã được dùng quá gương ếm chẳng, tại sao không nói là giữ trung thành. Một thuộc cấp hay nhiều thuộc cấp khi thượng cấp ra đi, thường phải ra đi theo, nhất là trường hợp Thượng cấp làm một công việc chính trị hay đã giữ một chức vụ chính trị nào đó. Bởi vì khi họ về với thượng cấp lúc ông này còn đương quyền thì họ đâu phải là người do nhà công vụ để bặt sang, mà chính Thượng cấp của họ đã móc họ về, móc về trong tinh thần thân thuộc, tín cần. Cho nên khi thượng cấp hết quyền ra đi, dĩ nhiên họ phải đi theo, vì nếu họ có muốn ở lại cũng chỉ mang thân phận của một kẻ chằng thân lơ lửng, để rồi cũng bị người tới thay thế thượng cấp của họ mời đi chỗ khác chơi vào một thời gian không lâu sau đó, để đưa người thân tín của họ vào. Vì lý do đó họ thường xin đi trước cho đẹp hơn, vừa tránh được sự tẽn tò sau này, vừa biểu lộ được sự trung thành với chủ tướng.

2— Đất nước ta từ thời đệ nhất Cộng Hoà trở lại đây, một khi có 1 ông làm chính trị cỡ lớn như Thủ Tướng hay Tổng Bộ Trưởng, thế nào cũng có một lũ đàn em của ông ấy đi theo. Thì ra nạn đề phải đã ăn quá sâu vào mọi tổ chức quốc gia. Tỷ dụ như một ông Tổng Trưởng, Thông Tin mới đến thay thế một ông cũ, sau ngày bàn giao chức vụ, thế nào cũng có vài mươi vụ bàn giao các chức vụ ở dưới như Giám Đốc Nha Báo chí, Giám đốc các sở, chủ sự các phòng ông TT thường có quan niệm những kẻ đã làm việc với ông trước thường là tay chân của ông đó, mặc dù họ chỉ là công chức. Rồi cũng vì những sự thay đổi như vậy, các ông Tổng Trưởng thường tạo ra một sự "thiếu đoàn kết" ngay trong hàng ngũ công chức, người ta đã thấy biết bao nhiêu bè này nhóm nọ ngày ở trong một bè, một nhà. Nhóm nọ tranh chấp với phe kia để này ra những kẻ gọi là nịnh hót ông Tổng mới, hy vọng phe nhóm mình sẽ được trọng dụng hơn.

3— Những người thường tự nhận là làm việc cho Quốc Gia thì qua những sự kiện nêu trên, họ chỉ làm việc vì một người, làm việc vì phe nhóm, bởi thế mang tiếng là làm việc cho quốc gia mà quốc gia chẳng được lợi chút nào hết, có khi còn thiệt hại, vì khi đã làm việc cho một người cho một phe nhóm, người ta thường lấy của công về làm của tư. Người ta thường quan niệm mỗi kẻ một thời, vậy khi có thời đại gì không làm mọi chuyện để vinh thân, phì gia mặc cha đất nước,

Thì ra ở cái thế chẳng đặng đừng, con người nhiều khi trở nên những kẻ liêm sĩ, tiết tháo một cách đáng thương lạ.

LẠI BẢO

Năm tình miền Trung đang chìm trong cơn bão lụt, dân miền Trung lại gánh chịu những khổ đau, ôi vùng quê hương còn cõi không một năm nào không phải trải qua những tai trời, ách nước. Những hình ảnh đói khổ, rét mướt lại hiện ra trước mắt, và dường như mọi người đều đã quen với những cảnh đói khổ đó quá rồi, nhất là những người ở ngoài miền Trung, họ đọc những cái tin báo lụt tàn phá, nhà cửa mất, mùa màng mất, gia súc mất, đôi khi có nhiều người chết nữa họ không còn xúc động như xưa. Họ không còn hăm hở mở những cuộc lạc quyền lấy tiền cứu trợ đồng bào nạn lụt miền Trung, lòng họ chai đá tất cả rồi chẳng? không đâu.

nhưng trước tình thế kinh tế "sáng sủa" như thế này, họ lo cho thân họ, cho gia đình họ còn chưa xong hỏi lo cho ai, hơn nữa nhữn cái mắt thấy tai nghe trong những cuộc đổ cứu trợ gửi ra miền Trung vào những năm lụt trước không tới tay đồng bào, mà được đem bày bán ngoài chợ đã làm cho họ nản, họ nghĩ rằng, nếu bây giờ họ có đi quyền góp, thì khi gửi đi cứu trợ ra, những đồ cứu trợ đó cũng đến nằm ngoài các sạp chợ mà thôi, vô tình họ làm giàu cho những kẻ thiếu lương tâm. Bây giờ mọi việc nhà nước sẽ phải lo hết, mà nhà nước thì với những thủ tục rườ, còn khuya người dân trong vùng bão lụt mới được cứu trợ. Vậy xin hãy tự lực cánh sinh, hãy thắt lưng buộc bụng, hãy gian khổ chịu đựng tới lúc nào không chịu đựng được nữa thì hai tay buông xuôi.

Chẳng hiểu trước cái tin bão lụt này, những nhà cựu và tân dân biểu thuộc loại tiêu phú ty phú như Nguyễn thị Hai, Nguyễn tấn Đồi, Nguyễn bích Diệp, Diệp văn Hưng, Võ văn Phát v.v... sẽ nghĩ sao? liệu có trích nôi ra vài ba trăm ngàn để nhân danh viện dân biểu đem ra cho dân miền Trung không, hay phải để giành tiền đi ngoại quốc buôn đồ lậu đem về bán kiếm lời.

TOÀN LỄ LỚN

Trong vài ngày nữa sẽ có tới ba cuộc lễ lớn, một là lễ dâng quang của 2 ông Thiệu Hương, cuộc lễ này tốn phí nghe đâu cả trăm triệu, dân bão lụt miền Trung nghe được con số này tha hồ mà xót xa nhẽ. Cuộc lễ tổ chức vào ngày 31-10 tức ngày 13-9 âm lịch, ngày đó cũng theo âm lịch là ngày sát chủ, tam nương. Ngày kế đó là ngày 1-11, ngày Quốc Khánh, ngày kỷ niệm năm thứ 9 của cuộc cách mạng hay cuộc đảo chánh, cả nước lại ăn mừng người tổ chức lớn lao ngày cách mạng này nhất ắt hẳn là ông Dương văn Minh, dù sao ông cũng là người hùng (?) của cuộc cách mạng xưa. Rồi sau đó một ngày, ngày 2-11, hầu hết giáo dân sẽ làm ngày giỗ cho hai ông Ngô đình Diệm, Ngô đình Nhu, nạn nhân của cuộc cách mạng 1-11. Theo tin các báo, các giáo khu sẽ hành động lớn vào ngày này để làm lễ quốc táng cho cố TT Diệm.

Chẳng hiểu ngày đó, trước sự đòi phải làm lễ quốc táng cho cố TT Diệm, ông TT Nguyễn văn Thiệu, người anh hùng cách mạng đã hạ thành Cộng Hòa sẽ nghĩ ngợi ra sao. Làm cũng kẹt mà không làm cũng kẹt. Và chẳng hiểu trong ngày giỗ trên, sẽ có những ai đứng ra mời ông cựu đại tướng Dương v Minh tới dự lễ đây.

VỠ MỘNG TỀ TƯỚNG

Sau khi được thiên hạ đồn um lãnh tụ đảng đối lập có bằng và được TT khen đối lập tốt sẽ làm Tề tướng, mọi người tin rằng: Tương lai chính trị đảng ta sẽ có một đi lên, đi lên trong cái tình thần gọi là thư lại. Và dường như chính lãnh tụ đảng ta cũng như các lãnh tụ bậc hai bậc ba đều vui mừng hoan hỉ là thời của đảng ta đã đến, thì một nguồn tin khác tung ra là ông Đại Tướng sẽ không đi đâu cả, ông sẽ ở nguyên phủ dưới rặng ở cuối đường Thống Nhất, thế là tất cả đảng ta lại vỡ mộng lại buồn bã tới rầu rĩ rầu rịa ra rậm rạp. Nhiều nhà quan sát chính trị ở đây cho rằng, đảng ta sẽ vỡ tới ba bốn ghề gì đó trong nôi các mối, nay chẳng hiểu trước sự gió không lên là không có ghề Tề Tướng, chẳng hiểu đảng ta có chịu nhận những cái ghề Thượng Thư kia không, hay là lại đối tới thủ hận, đảng ta sẽ cóc đối lập cuội nữa mà đối lập thật lực.

Lúc này hình như có tới bốn năm đảng có thực lực? đã công khai ủng hộ nhà nước, và những đảng này đang chờ được người gọi đến chia phần, vậy khuyên đảng ta hãy nhìn vào thực tế, vợ được ghề nào hay ghề đó, chứ không già nèo đứt gãy thì hực cả đám, uống công đối lập ngoạn ngoạn từ bao nhiêu năm nay.

NÓI HAY QUÁ

Sau khi hợp thức hóa liên danh dân chủ Thiệu Hương với 819 phiếu, Tối Cao Pháp Viện đã mở ngay cuộc tiếp tân mừng ngày "sinh nhật năm thế ba của mình. Trong buổi lễ này ông Tổng Thống Thiệu không được mời. Phải chăng để giữ kỷ, nhớ mời ông đến, ông vui mừng quá, khen các vị thăm phán những lời gì gì đó thì mang tiếng lắm.

Trong cuộc tiếp tân này, ông Thẩm phán Nguyễn văn Sĩ đã tự ca ngợi tinh thần làm việc vì tư của các vị đồng tòa, các vị đã vì quyền lợi đất nước, đặt nặng sự sống còn của quốc gia, sự ổn định cần thiết để xây dựng miền Nam không Cộng sản khi phán quyết là có hợp hay không hợp thức cuộc bầu cử độc diễn 3-10 mà liên danh Thiệu Hương đã được tin nhiệm tới 94, 3 010 phiếu.

Thì ra TCPV đã phán định không vì công lý, pháp lý mà vì những lý do chính trị. Khi chính trị vào pháp đình, công lý đội nón ra đi. Thẩm nào trong giấc mơ đêm qua, ta đã thấy nàng công lý đội nón lá rách, tay cầm gậy, lưng đeo bị đỏ dẫm bước ra khỏi vùng miếu cây đa?

Rồi cũng ông Thẩm phán Sĩ, trong cuộc tiếp tân đã hoan hỉ nói đôi câu chuyện tâm tình là: Các ông Thẩm phán đều đọc kỹ các báo, đồng thời cũng lắng nghe tiếng súng quân thù, từ biên giới từ Tây Ninh vọng lại. Nếu là lời nói thực thì tình cảm của người nói lộ ngay trên nét ông Sĩ rưng rờ lắm, sự rưng rờ nói lên sự vui mừng nào đó đang tràn ngập trong tâm hồn. Chẳng lẽ ông lại vui mừng khi lắng nghe tiếng súng từ biên giới, từ vùng Tây Ninh vọng lại, tiếng súng chớ có phải đâu là tiếng Pháo nổ trong ngày đăng quang mà vui. Lại thật.

TRỒNG CAU

Thượng Viện có khu vườn nhỏ khá đẹp đàng sau, và tô điểm thêm cho có chút hoa lá, có người đã đề nghị mua vài chục gốc cau về trồng, tại sao lại mua cau, vì thân cao thẳng tượng trưng cho đức tính thẳng thắn của các ông Nghị? ruột cau lại rỗng, tượng trưng cho cái tâm tư áu các ông Nghị hoặc giả tượng trưng cho những cái trí thức rỗng của các ông Nghị. Thân cau cao vút lại chỉ có tí lá lơ ngoe trên đầu, chẳng đủ để che nắng cho ai hết, như vậy lại thêm một sự tượng trưng là các vị Nghị sĩ cao xa quá, chẳng biết gì tới đời sống dân chúng đang khổn khổn nạn dưới râu. Những cái lá cau thực vô tích sự, nhưng những cái mo cau lại có ích lớn, sẽ không thiếu gì Nghị sĩ phải dùng tới mo cau. Trồng cau chắc chắn sẽ phải trồng thêm trâu, giầy trâu sẽ cuốn lên thân cau, mà trâu cau tượng trưng cho sự bền chặt, cho tình gì gì đó. Thượng Viện sau ngày bầu lại có đôi ba bộ mặt khá đẹp trai, sáng sủa, và những người đẹp trai sáng sủa thường đa tình, có đôi ba ông Nghị hiện đang được nổi danh vì cái tình hào hoa đa tình của mình. Mà cái tình đó thì thơm như hương hoa sen, sáng như ánh sáng như mặt trời, những cái đa tình đó chắc chắn phải thanh quý, chứ nó không như cái tình của một anh lính viễn chinh Mèo hồi hương đã viết trên tờ Play Boy: Tình chỉ đẹp khi còn đang... « áy ».

Tin mừng

Được tin ngày 28-10 tại Nha Trang
Giáo sư TRẦN VINH BẢO
thành hôn cùng cô:
NGUYỄN THỊ BÔNG
Thân chúc hai bạn trọn đời hạnh phúc.
HOÀNG ANH và bạn bè

Chia vui

Được hồng thiệp, anh chị Đình đình Phan báo tin sẽ làm lễ vu quy cho Trương nữ châu:

ĐÌNH NGUYỄN THỊ LOAN

đẹp duyên cùng cậu:

ĐÌNH PHÚ HẢI

Thư nam Bà Trương thị Lan. Chúng tôi thành thật chia vui cùng hai họ Đình. Chúc các cháu duyên may phận đẹp, trọn đời Hạnh Phúc.

Ô.B. NGUYỄN VĂN MINH và Tòa soạn CO

ĐỀ TÊ phụ trách

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI ĐI

HA BỘ HÌNH TAM GIÁC

Hạ Bộ pháp nhiệm 2 đã tiến bộ trông thấy so với 4 năm trước đây. Trong nhà hát tây pháp nhiệm 1, mỗi khi được thưởng vé máy bay đi du hí ở ngoại quốc đánh đổi lấy một phiếu biểu quyết ủng hộ hành pháp, các đạo kép lại đi mua sắm một ít đồ nghề về bán lại làm vốn liếng phòng ngày hoàn lương trở về đời sống một phó thường dân. Các chuyến đi buôn như rứa đều được Dương Xe Đò Bửu Hiệp ân cần ký cho nhiệm vụ lệnh in cả quốc kỳ nổi bật.

Các nhiệm vụ lệnh này không những để đổi lấy thông hành xuất ngoại mà còn là lá bùa đời đời la bằng thích. Mỗi chuyến đi khách như rứa, các đạo kép lại xuất trình nhà đoan phi trường tấm thẻ dân biểu như tấm bùa hộ mệnh cho các tay buôn trốn thuế.

Hạ Bộ pháp nhiệm 2 tuy sinh sau đẻ muộn nhưng triển vọng lem nhem có phần xuất sắc hơn các đạo kép về vườn. Các dân biểu pháp nhiệm 1 đánh căn rằng chờ được hợp thức hóa xong xuôi mới bắt đầu giờ thối giãp manh đi buôn lậu. Dân biểu pháp nhiệm 2 tinh ranh hơn nhiều. Có lẽ các đạo kép đánh hơi nhiệm kỳ mới không đủ 4 niên như Hiến pháp quy định chăng? Sốt ruột hơn cả vẫn là dân biểu ba tàu Diệp văn Hưng, thường được kêu là A Hénh cho có mùi Chợ Lớn.

Vừa đắc cử dân biểu, A Hénh bèn trốn hợp không cần đợi được hợp thức hóa đi du hí tại chính quốc Đài Bắc. A Hénh có kinh nghiệm lâu năm về nghề dân biểu, chuyện hợp thức hóa cũng chỉ làm qua loa cho có lệ.

Đa số dân biểu, nhất là các DB được bầu vào Ủy ban hợp thức hóa vẫn là các gà của hành pháp. Phạm đả là gà của HP, các DB không thể từ chối hợp thức hóa cho 1 DB đắc cử vừa chân ướt chân ráo bước vào Viện hạ bộ. Bác bỏ như rứa có phải là lộ tây cái bầu nhiều khi cũng chỉ là đi ngang về tắt, vô tình làm lợi cho phe đối lập... vô trách nhiệm không?

Dân biểu Việt gốc Hoa A Hénh còn vượt xa các đồng viện lái buôn xê sự chọn mặt hàng để mua buôn bán lậu. Các DB về vườn như Phạm chí Thiên, Mặc Giao, Nguyễn quang Luyến, Cầu Sáu Rolex v.v... (kề ra không xuê), cũng lắm chỉ mua vàng cục, bạch phiến v.v. chỉ liên hệ gián tiếp đến chiếc lá đa. A Hénh vốn nòi con buôn, đầu có võ tinh như các đạo kép 4 niên qua, có thể làm tổn thương đến danh giá các nữ cử tri, nhất là các cử tri hím miệt Gò Vấp. Cho nên A Hénh khệ nệ xách ngay về một va li toàn xi líp đàn bà. Thói thường, tham quá hóa hồng. Thấy A Hénh có vẻ vất vả khuôn vác hành lý, mấy ông đoan bên yêu cầu ông Dân Biểu mở va li ra khám. Và kết quả, như cả nước đều rõ, rất là loại xi líp mắc giá dành riêng cho các «Sexy Show», các em cứ mặc võ rồi tụt ra khoe chiếc lá đa hoài!

Theo ý Đề Tê, A Hénh đã phục vụ cho Viện Hạ Bộ hết mình. Theo các báo, các tân Dân Biểu đã chia ra làm 3 khối rõ rệt: một khối gia nô, một khối mệnh danh là đối lập, một khối nửa vôi đứng giữa chờ đến khi có biểu quyết quan trọng lại được thể làm cao. Sự phân chia như trên, chữ kêu là «thể tam giác». Bọn Con Ong lấy làm tiếc cho HV vẫn chưa có một dấu hiệu riêng chính thức. Nhân tiện có món hàng của A Hénh, Dương Bửu Hiệp nên com măng một cái, treo lủng lẳng ngay bàn chủ tọa. Viện Hạ Bộ mà chọn cái xi líp làm dấu hiệu cam đoan sẽ che được cái... hạ bộ của mình, lại tạo được sinh khí mới cho pháp nhiệm mới toanh.

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI ĐI

GIẤC MƠ CỦA KÍT

Kít đây viết hoa, viết tắt tên cúng cơm của ông cố vấn Kissinger. Typô không nên sắp lộn thành «Kít» e sẽ gây một sự hiểu lầm tai hại.

Trong tuần qua, dư luận xôn xao về việc Kít lại tái du Bắc Kinh. Lần này Kít đi đường hoàng chứ không lấy cớ là bị «kiết» rồi bí mật bay sang Trung Cộng như lần viếng thăm Hội quốc mấy tháng trước đây. Kít khoe với báo chí sứ mạng của Kít chỉ là sửa soạn đường đi nước bước cho Tổng Thống Huê Kỳ Nixon trong lần phá trình bức màn... tre tới đây. Nhưng mặc cho ông Kít che dấu, dư luận cũng thừa biết sứ mạng thực sự của phái đoàn Kít tại Bắc Kinh ra sao rồi. TT Nixon sang Tàu thì cũng như là ông Tú Xương của ta lều chông đến trường thi, «đi không há lệ lại về không». Nói rõ ra, TT Nixon không thể đi chơi suông được.

Cho nên phái đoàn Kít sang Bắc Kinh là sắp xếp trước những điều cụ thể được cả hai nước ô kê coi như món hàng trao đổi cho nhau gọi là «có qua có lại cho toại lòng nhau».

Nếu nói theo chính trị thì sứ mệnh của Kít trong chuyến tái du Bắc Kinh chỉ vốn vẹn có bấy nhiêu. Nhưng hãng thông tấn Reuter lại bày đặt bắt chước bọn Con Ong viết lách nham nhở. Theo bản tin của Reuter ngày 24-10 sau khi tường thuật đồng dài về chuyến đi của ông Kít, đã tả cảnh giới lá đa Bắc Kinh như sau:

«Các phụ nữ Trung cộng thiếu vẻ duyên dáng cũng như ánh mắt nồng nàn của thiếu nữ Thái hoặc VN hay các thiếu nữ ba Tàu ở Hồng Kông và Tân gia ba!»

Nếu căn cứ vào bản tin của Roi tờ thì ông Kít đã tan giấc mơ huê! Huê đây là các lá đa Trung huê đang sinh sống ở Bắc Kinh. Khi thường thức «nhứt dạ để vương» tại Nhân dân sảnh ở Bắc Kinh, thế nào ông Kít cũng vỡ mộng. Con gái gì đâu mà suốt ngày lo tập quần sự và rặng gia sản xuất ở các nhà máy, thế nào chẳng hết duyên. Nói theo hãng Reuter, các cô gái Bắc Kinh ngày nay «thiếu nồng nàn và khô cứng». Không thấy bản tin nói rõ khô cứng ở cái chỗ nào? chứ lá đa mà úa như lá mùa thu, «khô cứng» thì dù Lý Bạch có đội mồ sống lại cũng hết mần thơ nời!

Bản tin vừa kể đáng khen ở chỗ tường thuật đúng tâm lý Play boy của người Huê Kỳ, ăn chơi thả dàn nhưng cũng đáng chê ở chỗ so sánh phụ nữ ba tàu của Mao với thiếu nữ tại VN, Thái, Hồng Kông, Tân Gia Ba đều là các xir có đồng đô la... song hành với tiền bôn xừ. Biết đâu, «ánh mắt nồng nàn» của các lá đa tại những nơi này lại chẳng do mãnh lực của đồng đô la?

Nhưng dù cho TC có «thiếu nồng nàn và khô khan», Huê kỳ cũng cứ làm tình như thường. TT Nixon phái ông Kít xâm nhập Trung Cộng nói cho cùng, cũng chỉ có một mục đích là «cây» cho bằng được một cái bầu. Chừng nào TT Nixon du Huê lục, thế nào cái bầu cũng khai hoa nở nhụy.

Có người cho rằng cái bầu đó sẽ định đoạt tương lai hòa bình của xứ An Nam ta.

Nên mừng hay lo?

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI CÂM

THI HOA HẬU

Miền Trung đang chịu một trận bão tàn khốc làm bay thốc cả cửa nhà. Theo thông tấn AFP, căn cứ Chu Lai vốn được coi là cứ địa phòng thủ kiên cố, cũng bị thiệt hại nặng. Tuy bão Hester bùng tha Saigon, nhưng hòn ngọc Viễn Đông lại đang đe dọa bị lụt lội bởi... người đẹp dự tranh hoa hậu.

Đề Húc Càn, bạn ta, đã vi vút trong Buôn Tênh Lại Cười trên Độc Lập rằng các em thi hoa hậu có hình chạy nhứt trình trông thật là nồn nà, các cụ già ở Dương Xe đò Bửu Hiệp xem hình các em, tuy không uống thuốc cường dương hay mất công công du tận Đại Hàn mua mấy củ sâm tằm bỏ lấy sức cũng phải «ngồi rù gãi háng». Ông cụ nấp trước mua vui, sau làm nghĩa, bỏ ra vài xín mua tấm vé vô cửa xem các em mặc xi líp để lộ ra một tòa thiên nhiên với đôi núi trùng điệp thế nào cũng phải «thọc tay vào túi quần ra cái điệu phong lưu, công tử». Không thấy Đề Húc Càn nói rõ về sự tình thọc tay vào túi quần này, nhưng nói theo khoa số học, các đấng mày râu làm nhằm đăm từ 1 đến sáu. Đáng tiếc thay, bàn tay lại chỉ có 5 ngón!

Đọc mấy bích chương thi hoa hậu dần la lỵ ngoài vỉa hè, bít kín cả mấy hàng chữ thông thường trên các bờ tường như «Nơi đây cấm tiêu tiền». Đề Tê mới thấy là nhà dân biểu A Hénh quả thật có con mắt tinh đời, nhìn xa thấy rộng, bít cả kiến thức của các lá đa hoa hậu nên lặn lội sang tận Hồng Kông mua xi líp đàn bà về bán cho các hoa hậu sắc đẹp tương lai. Sở Đoan nước ta cũng nên vì tiền đồ thể thao của Đông Nam Á vận hội mà hi xả cho A Hénh.

Ban Tổ chức khéo vẽ vời, lập ngay một ban giám khảo bảo đảm cho tiêu chuẩn tuyển chọn ở mức quốc tế. Như sự có mặt trong hội đồng chấm thi của ông kiến trúc sư khối nguyên giải La Mã. Ông kiến trúc sư mà méo mó nghề nghiệp, cứ theo tác phẩm «hình thời» ở tiền điện Dinh Độc Lập mà chấm điểm, các hoa hậu trúng giải có hy vọng đầu đít bằng nhau, khác giữa thóp lại lắm! Ngoài ra, đám bà chủ nhà sửa sắc đẹp cũng được mời tham dự hội đồng chấm thi. Cứ theo sự tình này, các người đẹp trúng giải chỉ rất là những «tòa nhân tạo» nghĩa là các vòng số 1, 2, 3 cũng chỉ là công trình giải phẫu thẩm mỹ cho nét mày được nở nang.

Kề ra, ban tổ chức lựa ngay dịp bộ trưởng đi la Huê kỳ sang tấn phong mà bày trò tuyển lựa hoa hậu quả thiệt là chơi xỏ. Vì phạm là hoa hậu thì cũng phải làm lễ đăng quang, cũng có cái cu... rơ trên đầu trên tóc v.v...

Nếu có ai lần thân đặt câu hỏi tuyển lựa hoa hậu để làm gì, ban tổ chức sẽ mất công giải thích nường hoa khôi sẽ cầm cái cán cờ cứng nhắc đi diễn hành ở Đông Nam Á vận hội theo hai thể dựng cờ lên và hạ cờ xuống yếu xiu.

Xét cho cùng, các người đẹp dự tranh hoa hậu có tinh thần hăm mộ thể thao rất đáng khen ngợi. Đề Tê đề nghị là trong số các tiêu chuẩn chấm thi, nên thêm một tiêu chuẩn là khả năng làm dựng cờ của các cô gái mặc xi líp dẫn điệp làm một màn biểu diễn lộ lộ trên sân khấu rạp hát Thống Nhất...

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

* Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đãi nồng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế
226, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.447
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

BỐC THƠM

SÁNG SUỐT

Hai ngày sau khi các vị Tối Cao tuyên phán hợp thức hóa cuộc đắc cử của liên danh Thiệu - Hương, các báo đều nhận được lệnh vừa ngậm vừa công khai: Cấm không được phê bình phán quyết của nhà nước Tối Cao. Báo nào bình luận đứng đắn cũng vậy, hoặc viết bài đầu láo nham nhờ cũng mồm sốt đều sẽ bị hốt không khác gì như các tin xâm phạm an ninh Quốc gia, bí mật quốc phòng hay thuần phong mỹ tục.

Nhà nước cấm không cho bốc thơm, vậy thì tụi Con Ong không có cách gì khác hơn là bốc thơm. Cái chi bốc thơm thì dễ ợt.

Vâng, việc làm của 8 vị thẩm phán trong viện Tối Cao quả đã đi vô lịch sử, làm một tấm gương sáng chói cho tất cả nền tư pháp của bất cứ một quốc gia dân chủ hạng nhất nào trên thế giới phải noi theo. Sự phán quyết ấy thiệt rõ ràng là rất chí công vô tư, hết lòng vì nước vì dân, bằng chứng rằng, các vị đã phải thức đêm thức hôm, rồi gặm bánh mì xúc xích trừ bữa đặng hoàn thành sứ mạng.

Mấy cái ông Trình Quốc Khánh, Dương Văn Long, rồi Bùi Nhung rõ vợ và vợ vịn mưu đồ đi ngược lại dân chủ, giờ trở kiện cáo lỗi thời làm mất biết bao nhiêu là thì giờ vàng bạc. Giá như ở nước khác thì nhà nước đã cho đi tù rồi. Nhưng nước ta vốn có một truyền thống dân chủ lâu đời, nên mặc dù họ có giờ dăm giờ thú ra, nhà nước cũng bỏ qua không có thêm đêm xía.

Lại cả cái bà thầy cái Nguyễn Phước Đại cũng xía vô cái chày cái cối. Gắn một chấm phân chấm cú tri đi bầu đủ là một bằng chứng rất hùng hồn khiến cho liên danh Dân chủ đắc cử một cách vẻ vang, còn hơn cả cuộc độc diễn của ông Washington năm xưa, và dĩ nhiên là vượt mặt cả cuộc ứng cử của tướng Numeiri ở nước Soudan.

Riêng ông thẩm phán Trần Minh Tiết thì lại càng thú vị: hệ gồm hơn nửa. Một mình ông mà lại định chống lại 8 vị thẩm phán luật pháp cùng mình và liêm chính vào bạc nhất. Nhưng un contre huit thì mần răng mà chống đỡ nổi!

Tóm lại, phán quyết ngày 22-10 của các đấng Tối Cao là số đánh. Number one. Chính nhờ đó mà nhân dân ta mới có dịp ăn mừng ngày lễ đăng quang của Xếp.

TRƯỜNG ĐUA PHÚ THỌ CŨNG CÓ ĐỘC DIỄN

Kể từ Âu sang Á, từ Châu Phi sang Châu Mỹ, từ cở chí kim, chưa bao giờ người ta lại nghe thấy nói đến cái sự có một con ngựa lại chạy đua có một mình. Và nực cười thay đây lại là một cô ngựa cái, tên là Lucie VI mà chủ nhân của nó là người chồng đầu tiên của bà Mộng Diệp. Chồng Mỹ vợ Việt.

Đừng có vội tưởng rằng cô ngựa Lucie VI thì đua ở các trường đua nổi tiếng ở bên Tây như Longchamp hay Auteuil. Không, không, ở ngay trường đua Phú Thọ, chiều chủ nhật 24-10. Cô ngựa này năm nay xuân xanh chừng độ ba tuổi, lông màu râu ngô và rất mượt, nhưng lại hung dữ ra rít. Chủ ngựa đực nào mà lảng cháng tới gần định bõm xôm là bị đá vỡ mồm ngay lập tức.

Độ ngựa 1500 mét diễn ra chiều chủ nhật 24-10 ác ôn thay lại chỉ có một mình cô à Lucie tham dự, vì hạng ngựa của con ngựa này không có đối thủ ghi tên. Đó là một độ đặc biệt. Đáng lẽ ra có 5 con đã ghi tên cả thầy, nhưng vào phút chót, không hiểu sao lại rút hết, còn tởm khác có một mình Lucie VI ra sân.

Vì thế chủ cô kể đã buồng lòng tay cương ngay khi cô vừa mới phát, để cho ngựa chạy lợc cộc như bò, mà rút cuộc vươn cừ về nhất như thường. Dĩ nhiên là vươn ăn giải, một giải thưởng không phải là nhỏ hơn nửa triệu bạc.

Theo tin của báo Chính Luận thì giới tuyệt phích đã mệnh danh đó là ngựa độc diễn và có một số khán giả la ó, phản đối vì làm mất thì giờ khiến người ta phải chờ đợi mới mua được vé để đánh độ sau.

CÒN LÂU MỚI TỪ CHỨC

Cái Bang Lý Quý Chung đã giữ đúng lời hứa: nếu Tổng Thống, Thiệu đắc cử thì ông Chung sẽ từ chức dân biểu. Hiện nay Hạ Bộ công việc hợp thức hóa các Cái Bang chưa đi đến đâu hết. Vì người ta còn tranh nhau mấy cái chức vụ then chốt, không những thế lại còn đọ dẫm nhau, chụp mủ và bôi bẩn lẫn nhau, nhưng ông Chung vươn cừ đấm đơn xin từ chức như thường.

Đối mí lý sự kiện này, có người khen là khí khái, có tiết tháo, xứng đáng là đại diện cho cái tinh thần sĩ khí của lớp người trẻ. Nhưng cũng có những hạng người đa nghi thì lại cho rằng, Cái Bang Lý Quý Chung đã chơi trò ma giáo, cốt để làm rầm rì ư ư xum lên đặng dương danh mí thiên hạ. Bởi lẽ dân biểu đầu có phải là một chức vụ để mà có thể từ chức, trừ phi là ngòm củ tí hay mần nhiệm kỳ, lúc đó mới thôi. Chính bởi lẽ đó, nên chỉ trước đây có người biểu mí tướng Kỳ rằng, ông có giới thì cứ thử từ chức đi, thì tướng Kỳ đã thủng thẳng mà trả lời rằng: « Dân bầu tôi ra làm Phó Tổng Tong, vậy nay biểu tôi từ chức thì tôi từ chức mí ai bị chừ? »

Trường hợp của người anh em Lý Quý Chung cũng rứa. Rất có thể là một cái đôn gió tung ra rồi sau đó các đồng đảng trong khối Phục Hưng miền Nam sẽ xúm vào khuyến can, và lúc đó người anh em sẽ rút đơn từ chức cái rụp.

ÔNG GIÁM ĐỐC TRUNG TÂM KỸ THUẬT PHÚ THỌ

Số báo trước, trong mục « Đền giờ soi xét », báo Con Ong đã đăng tải một số nhân viên tại Trung Tâm này tố cáo ông Giám đốc Nguyễn Ngọc Thịnh có những hành động hách xì xằng và bẻ bối. Đó chỉ là tiếng chuông phát ra từ phía những người thùng nịch mí ông Thịnh. Nay lại có một tiếng chuông, tất nhiên lần này bệnh ông Thịnh đã tố ngược lại những người kia là ăn nói hàm hồ. Sự thực ông Thịnh là một người rất hiền lành, đàng hoàng, tuy có võ Karaté đấy nhưng chả bao giờ đánh đấm ai hết. Một số những kẻ trốn việc nhà nước, bỏ sở đi ra ngoài làm đã bị ông rầy la nên giờ trở ma tít, gặp lừa bở tay người. Chỉ có thế mà thôi.

Vậy xin đăng lại cho rõ và theo đúng lẽ công bằng.

BỐC THÔI

GÁI ĐI GIÀ MÒM!

Ngay khi có cuộc bầu bán Hạ Bộ, mấy cái thằng khốn kiếp ở Con Ong đã làm bầm như đi khấn tiên sư mà rằng: « Không khéo Hạ Bộ kỳ này sẽ cố gắng biểu dương thành tích để vượt hơn lên những cái gì mà Hạ Bộ kỳ trước đã đạt được. Hà! Hà! Dám lắm ợ? »

Quả y như rằng, dù chưa được hợp thức hóa, dù chưa bầu xong văn phòng, Cái Bang Diệp Văn Hưng đã vác cái mặt mo mặt mẹt sang Đài Bắc và Hương Cảng. Tưởng là công lên việc xuống gì, tưởng là việc to lớn trọng đại gì cho quốc gia dân tộc Tàu phủ, ai dè y hùng hục sang bên để vác về cả 5 va li đồ lậu gồm những sí líp, sí chiêng, các thực phẩm có tính cách bổ thận hoặc kích dục như bào ngư, nấm đông cô, và hơn thế nữa, dường như có cả hột xoàn và vòng ngọc thạch.

Nhà Đồn đã bắt quả tang tại trận, vậy mà Diệp Văn Hưng, cái tên mà ngày xưa đã từng buồn lậu xì măng rồi bị ông Âu Trường Thanh phọc mề bu tích, lại còn nỏ mồm chối bai bãi, biểu rằng chỉ mua về làm quà. Già « ờ » hơn nữa, y còn ôm chầm lấy cái mí có ở nơi Hạ Bộ rồi lớn tiếng la hét yêu cầu Tổng Thống công khai công bố 5 va li vàng đó là của ai? Hừm! Của ai? Bộ của ông Cai Xá đồ chắc?

Chắc là của con chó ghê. Của thằng khốn lìn, mặt nạc đóm dầy? Của thằng ma cạo?

Rồi thì Diệp Văn Hưng lại còn kể lẽ công lao những là bốn năm qua y đã phục vụ Hành pháp một cách vô cùng đắc lực, trung thành mí lị Hình pháp như một con Berger trung thành mí chủ, chủ sai cái gì thì lập tức có ngay, chủ bảo manger caca cũng manger caca liền mà dù manger couillion cũng không có từ nan.

Thế mà cũng mở mồm ra mà phát ngôn. Ngõ là phục vụ đắc lực cho nhân dân thì mới khoe khoang chớ. B) cứ tri hầu anh ra để anh nâng bả nhà nước à? Tô sư cha anh, vậy mà cũng rúc đầu vô cái Hạ Bộ!

ĐÒI TÓNG CỔ ÔNG NIXON RA KHỎI DINH

Dân của nước đàn anh có khác, chơi cái chi cũng chơi trội. Một khi đã không chơi thì thôi, còn nếu đã bắt tay vô cuộc chơi thì là phải chơi cho ra rít, cho vua biết mặt chúa biết tên.

Chả là trong một cuộc họp báo, tổ chức « Liên minh tranh đấu cho Hòa Bình » ở bên Mèo đã loan báo cho quần chúng được biết rằng dù không được phép biểu tình vào ngày thứ Ba 26-10, nhưng trên nguyên tắc, vươn xúc tiến các cuộc biểu tình như thường rồi muốn tới đâu thì tới.

Ban tổ chức cũng cho nhà nước hay rằng, sẽ không có ý định làm nghẽn lưu thông hoặc tạo tình thế khó khăn đưa đến các cuộc xung đột giữa đảng Dùi Cui và nhóm biểu tình. Ngoài ra, trong lễ truy điệu trước nhà Bạch Ốc, phe biểu tình sẽ chuyển lên ông Nixon một thực điệp tống cổ ông ra khỏi cái dinh thự này.

Nghe mà phát ghê!

Nhà nước Mèo có giới thứ dùng lựu đạn cay và lựu đạn non mửa để đàn áp họ coi nào? Hay là chỉ được cái xúi chính quyền thuộc địa đàn áp dân thuộc địa.

BỐC LỘT!

Saigon năm nay mới có thêm một trường Trung học công lập tổng hợp gọi là trường Sương Nguyệt Anh. Khi trường vừa mới khai giảng thì có mấy bộ phụ huynh học sinh đứng ra lập một hội mệnh danh là Hội PHHS Sương Nguyệt Anh. Các PHHS khác chả có ai biết được mô tê chi hết về cái hội này.

Trong khi điều lệ Hội chưa được cấp trên duyệt, y thì chả biết thiên hạ toa rập với nhau ra làm sao mà lại có sự bắt buộc các phụ huynh nhất luật phải nhập hội rồi phải đóng góp những khoản tiền như sau:

— 4900 tiền sinh hoạt học đường (tiền này trường nào cũng phải đóng).

— 2.000 tiền nhập hội

— 2.400 tiền niên liễm (tiền này có thể đóng làm 3 kỳ)

Tại các trường tổng hợp khác, ngoại trừ số tiền sinh hoạt học đường, mỗi phụ huynh khi nhập hội PHHS chỉ phải đóng có 1000 và 1 năm 1200 tiền liễm hoặc hơn thế chút đỉnh. Như vậy trường này đã thu gấp 20 lần các trường khác.

Nhà trường còn bắt mỗi học sinh phải có 3 bộ đồng phục: 1 đi học, 1 tập thể dục và 1 dự lớp kinh tế gia đình. Về việc mặc đồng phục đi học và tập thể dục là cần thiết, nhưng học kinh tế gia đình thì cần chi mà phải bận đồng phục cho nó tốn tiền của các phụ huynh hở các bố?

Người ta đang tá oán ầm ỉ lên rằng, bắt đóng góp nhiều như rứa là bóc lột tàn nhẫn quá xá đấy. Nhà nước cho mở thêm trường tổng hợp mục đích giúp đỡ cho con nhà nghèo để sau khi ra trường, nếu không có đủ năng lực về tài chánh để tiếp tục lên Đại học thì đã có sẵn một nghề mọn như: May cắt, ấn loát, nấu nướng, làm bánh v.v... Vì thế con nhà rách mới đổ xô nhau thi vào học. Nay nếu số tiền nộp hằng năm cho nhà trường lại cao hơn tiền bạc học tư thì ai vạ gì mà thi vô cho nhọc sức?

Trường này lại cũng đang dự định chỉ công lập ở môn phổ thông mà thôi, còn các phòng thí nghiệm lý hóa, vận vật và kinh tế gia đình thì phải mượn giáo sư tư nhân dạy giờ. Nếu quả như thế, tại sao lại mệnh danh là trường Tổng hợp? Có biết bao nhiêu giáo sư tốt nghiệp sư phạm chưa được bổ nhiệm và có cả đồng giáo sư khác xin được về dạy ở Saigon, sao nhà trường không xin chính phủ tăng cường thêm cho một ít giáo sư; can chi lại phải mượn tư nhân dạy giờ để gõ vào đầu phụ huynh học sinh.

Trường vừa mới khai trương mà đã có lắm sự trục trặc như vậy, không biết ít nữa thì sẽ ra sao?

Cho nên một số các PHHS có đề nghị rằng, Ban Giám đốc nên giải tán cái Hội PHHS gồm có mấy mống này đi và triệu tập một buổi hội họp tất cả các phụ huynh học sinh, càng nhiều người tham dự càng tốt để thành lập một Hội khác cho danh chánh ngôn thuận hơn. Ngoài ra Ban Quản trị cũng phải được bầu bán cho đàng hoàng, chớ không chơi kiểu ư lờ như cái hội « Ma » hiện nay.

Khoản tiền nhập hội và niên liễm cũng nên theo mức như các trường tổng hợp khác, nếu vì lẽ gì đặc biệt, có tăng thì cũng chả bao giờ tăng gấp 20 lần lận.

Trung Hoa Quốc Gia bị đuổi khỏi Liên Hiệp Quốc là bài học đích đáng cho Việt Nam Cộng Hòa

● Các nhà lãnh đạo Việt Nam sừng sốt cho số phận của Trung Hoa, nhưng hãy tỉnh táo để khỏi sừng sốt về số phận của... chính mình.

Tháng 10-1971, Liên Hiệp Quốc được vừa đúng 26 tuổi. Tổ chức vĩ đại nhất của thế giới này đã được thành lập do công của tư cường Mỹ, Anh, Nga, và Trung Hoa Quốc Gia.

Khởi đầu, vào năm 1945 chỉ có hơn 50 Quốc Gia hội viên, và hiện nay đã có hơn 120 nước hội viên.

Trong suốt, 26 năm kể từ ngày thành lập, chưa có một quốc gia Hội viên nào bị khai trừ. Trừ một nước là Nam Dương đã tự ý rút lui năm 1965, nhưng sau khi Tổng Thống Sukarno bị lật đổ, quốc gia này đã trở lại gia đình LHQ.

Năm nay, một việc vô cùng đau đớn vừa xảy ra, Trung Hoa Quốc Gia, một trong 4 nước sáng lập ra LHQ, đã vừa bị tống cổ ra khỏi tổ chức này, để nhường ghế cho Trung Cộng.

Tình trạng pháp lý hiện nay của Trung Hoa Dân Quốc (Đài Loan) không khác gì tình trạng 20 năm trước. Tình trạng pháp lý của Trung Cộng bây giờ cũng vậy. Nhưng tại sao năm nay THQG đã bị đuổi khỏi LHQ để Trung Cộng chiếm chỗ. Tất cả chẳng có gì thay đổi từ 20 năm qua, trừ thái độ của Mỹ.

Mỹ đã giúp Trung Hoa Quốc Gia đánh Nhật hồi đệ nhị thế chiến, sau đó lại giúp Tưởng Thống chế đánh CS. Năm 1949, Mỹ không muốn giúp nữa, thế là họ Tưởng phải bồng bế nhau bỏ lục địa chạy tuốt qua Đài loan.

Nhưng trên pháp lý, Mỹ vẫn công nhận Tưởng đại diện cho Trung Hoa, nên chỗ ngồi của Đài loan vô cùng vững chắc tại LHQ.

Theo hiến chương LHQ, khi một nước muốn xin gia nhập, thì phải được Hội đồng Bảo An chấp thuận trước, Hội Đại Hội Đồng LHQ chấp thuận sau. Muốn được HĐ Bảo An chấp thuận, phải có sự đồng ý của cả 5 nước hội viên vĩnh viễn của HĐBA là Mỹ, Anh, Nga, Pháp và THQG. Vì thế, từ trước đến nay, TC đã nhiều lần xin gia nhập LHQ mà không được, vì Mỹ phản đối.

Cho đến năm 1970 Mỹ vẫn chủ trương bảo vệ chiếc ghế của THQG tại LHQ, thẳng tay gạt bỏ Trung cộng.

Nhưng năm 1971, Mỹ đã đổi khác: Mỹ chủ trương hoà hoãn với Trung Cộng buôn bán với TC để thủ lợi. Khi Mỹ đã kê cho TC vào LHQ, thì THQG hết thuốc chữa.

Đề đờ tội nghiệp người đồng minh cũ, Mỹ vẫn chủ trương đề TC thế chỗ THQG tại Hội Đồng Bảo An thôi, còn THQG vẫn còn ghế tại Hội Đồng LHQ nghĩa là tại Đại Hội Đồng, có 2 nước Trung Hoa, chả hiểu trong lòng như thế nào, chỉ biết ngoài miệng và ngoài mặt Mỹ có vận động THQG khỏi bị trục xuất hẳn khỏi tổ chức Quốc tế mà chính Trung Hoa đã vận động THQG từ hơn một phần tư thế kỷ trước.

Nhưng ai cũng thấy chủ trương của Mỹ khó chấp thuận, trái tiền lệ, vì tại LHQ, chưa bao giờ công nhận tình trạng một Quốc gia có 2 ghế. Thành ra, nếu muốn giữ THQG thì phải cấm cửa TC, mà muốn cho TC vô thì phải đuổi THQG.

Kết quả, mặc dầu Mỹ cố vận động, kể cả đe dọa, nhưng đêm thứ Hai 25-10, THQG đã bị đuổi hẳn khỏi LHQ.

Theo tin báo chí, ngay sau khi bị đuổi, đại diện THQG đã bước khỏi phòng họp. Đại Bắc sục động, Chính phủ VNCH ở Saigon tỏ vẻ sừng sốt và chưa có phản ứng.

Vụ THQG bị đuổi khỏi LHQ một cách nhục nhã ngày 25-10, là một bài học đích đáng cho những ai phải nhờ vào Mỹ như VNCH chẳng hạn. Đi với Mỹ là như thế đó, khi nào muốn giúp thì giúp, chán không muốn giúp thì "đồng minh" bỏ lưng địa mà chạy. Khi nào Mỹ ủng hộ thì còn ghế tại LHQ, khi Mỹ chán, muốn đi với TC để thủ lợi, thì bị đuổi.

Xin các nhà lãnh đạo VNCH đứng ngồi đó mà "sừng sốt". Hãy tỉnh táo để một ngày nào đó khỏi "sừng sốt" về số phận của chính mình.

● GÃI SĨ

Ngồi rù gãi háng dài tần tần
(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

Gãi háng

MỖI NGÀY 1 TUỒNG

Vào một buổi tối trong một căn nhà bình dân, đứa nhỏ mua tờ báo về, ông chồng lấy trang ngoài để đọc chuyện chính trị chính em, bà vợ lấy trang trong để trước tiên đọc mục tin văn "từ quê ra tỉnh". Các bà khoái cái mục này lắm, vì toàn chuyện liên quan đến các bà như ăn cắp, cướp giật, uỳnh lộn, bẽ hội đồng v.v... Bà vợ bèn đọc được mẩu tin sau đây:

Chủ nhật 31-10, TIVI sẽ không có Cải Lương

SAIGON.— Tối Chủ Nhật 31-10, nhằm ngày lễ nhậm chức của Tân Tổng Thống và PTT, khán giả đài Truyền Hình sẽ không được xem Cải Lương như thường lệ. Thế vào đó, đài sẽ cho trình chiếu vở kịch Một lớp Tuồng của Giao Duyên do ban Vũ Đức Duy diễn. Đây là một biệt hiem có nhất là Một Lớp Tuồng lại là một vở kịch tố Cộng. Nhưng có lẽ đề cho thích hợp với tính cách ngày lễ nên đài Truyền Hình mới có quyết định như vậy, vì cải lương không có loại tuồng tích về chính trị hiện đại.

Đọc xong rồi bà thở dài chán nản: Truyền hình có mỗi một mục hấp dẫn là cải lương, một tuần mới có một lần mà lại bị thay bằng kịch.

Ông chồng thấy vợ than, bèn tờ báo xuống giải thích:

— Sao bà mầy tham quá. Mỗi ngày chỉ nên coi một tuồng. Ban ngày đã coi rồi thì tối khỏi coi.

Bà vợ thấy chồng có lý, thôi không than nữa.

BẢO QUÂN KHU MỘT

Bão lụt đối với miền Trung là chuyện quá thường, năm nào cũng có bão. Nhưng một trận bão được mà tả là lớn nhất lịch sử đã chớp nhoáng thổi qua miền Trung vào ngày 22-10 vừa qua, với 1 tốc lực kinh hơn 200 cs giờ, trận bão Hester như một cái lưỡi, không lồ đã liếm một nhát khiến 5 tỉnh sạch quang. Nhiều cao ốc kiên cố đã bị nổ tung như trúng đạn pháo kích. Vững chắc như những nhà chứa phi cơ cũng bị sụp đổ, hơn 100 phi cơ bị hư hại hoặc tiêu hủy, hơn 30.000 căn nhà của dân chúng bị hư hại 100%, hơn 600 công sở bị tróc nóc, hơn 500 ghe thuyền bị chìm, hàng trăm người bị chết và mất tích. Toàn là những con số và tỷ lệ nghe mà phát ón.

Trong khi đó, tại Thủ Đức lại đang được lệnh sơn phết nhà cửa treo cờ, dựng khán đài, làm xe hoa chờ đón ngày lễ đăng quang của Tổng thống đắc cử. Ôi! giá tiết giảm một chút ở thủ đô mà nghĩ đến nỗi khổ cực của các nạn nhân bão lụt miền Trung thì đỡ quá.

BẢO QUÂN KHU BỐN

Trong khi bão tàn phá dữ dội ở Quân khu 1 vào ngày 22-10 thì cùng ngày này, «bão» cũng tàn phá Quân khu 4, nơi đứng ra tại tỉnh Kiến Phong, cũng có người chết và mất tích, tài sản của dân chúng cũng bị hư hại, và dân chúng bị một phen hoảng hồn, còn hơn cả dịp Tết Mậu Thân. Đây là trận «bão lửa» do quân ta uỳnh quân ta.

Một bên là tiểu đoàn 41 Biệt động quân, một bên là tiểu đoàn 417 Địa phương

quân. Cả hai cùng đóng ở Cao lãnh, tỉnh lỵ Kiến Phong. Rồi chẳng hiểu hai bên xích mích ghen tức ra sao, đã dàn trận đánh nhau, sử dụng đủ loại vũ khí, kể cả Bính kích pháo 60 ly. Dân chúng run sợ, chạy như vịt hình như tài sản bị hư hao và bị vợ vết khá bộn.

Theo các nhà cai trị thì bây giờ mình thắng lớn rồi, an ninh gần 100% rồi. Chắc đã bị tiêu diệt hết rồi, nên quân ta dàn trận đánh nhau cho đỡ buồn, gọi là «vấn ôn vũ luyện mã».

CAY CỨ

Đã... tháng rồi, một vụ kiện "hiến chánh" giới chú ý khá nhiều, là tại Thượng viện, Bông Sen đã đi với Bông Huệ để chia ghế một cách êm ru bà rù.

Còn nhớ năm ngoái; Bông Huệ lấy thịt dê người, ý đồng, chiếm gần hết các chức vụ quan trọng tại Thượng viện, Hoa Sen xoi hồng bông không, nên đã chửi Bông Huệ một cách rất hung hãn.

Năm nay, Bông Sen lại đi với Bông Huệ, và nhờ đớp được tới 5 ghế, Hoa Sen đã rất hoan hỉ đón phiếu cho Bông Huệ.

Hoa Sen của Phật Giáo Ấn Quang, Bông Huệ của Công Giáo, do đó cái sự chửi nhau hay đi với nhau của hai loại bông này khiến rất nhiều người chú ý.

Năm ngoái, Hoa Sen chửi Bông Huệ, người ta tưởng ra Công Giáo và Phật Giáo sắp xuống đường để thịt nhau như mùa Thu năm 1964.

Năm nay Hoa Sen đi với Bông Huệ, người ta lại cho rằng phen này Phật giáo đi với Công giáo, sắp màn thịt ông Thiệu đến nơi, Vì ở đất nước này, chỉ bị 1 trong 2 tôn giáo lớn trên chống đối đã khổ, huống chi cả hai bắt tay với nhau mà chống thì chỉ có chết. Do đó, nhiều người đã nín thở theo dõi màn Bông Huệ, Hoa Sen làm tình mí nhau.

Nhưng chẳng được mấy ngày Hoa Sen đã vội vàng chửi Bông Huệ là phản phé là bị ông Thiệu mua chuộc.

Số là vào ngày 8-10, ngày bầu cử các chức vụ tại TV, có 23 ông Nghị đã ký tên trong 1 bản đề nghị yêu cầu TV thành lập một ủy ban điều tra để... Trong số 23 chữ ký trên có mấy chữ ký của Bông Huệ.

Ngày 19-10, khi đề nghị trên được đem ra thảo luận, thì chỉ còn có 18 ông Nghị tay đồng ý lập ủy Ban điều tra. Có mấy ông Bông Huệ bữa trước ký tên đòi lập ủy Ban Điều Tra, rồi bây giờ lại không chịu ký tay Ô kê thành lập ủy Ban Điều tra. Thế là ông nghị Thuận của Hoa Sen vội vàng tố um lều rằng có mấy anh Bông Huệ phản phé đớp tiền của ông Thiệu nên thay đổi lập trường. Ông Nghị Quý của Bông Huệ liền viết thư ngỏ đăng báo chửi lại nghị Thuận rằng tuyên bố như vậy là láo, vì ký tên đề nghị lập ủy Ban điều tra, và sau khi thảo luận, có đồng ý lập ủy Ban hay không, là hai điều khác nhau nghị Bông Huệ còn đòi nghị Mậu xếp song Hoa Sen phải có biện pháp với nghị Thuận.

Qua những sự việc kể trên, thì ra đêch có chuyện Hoa Sen đi với Bông Huệ, mà chỉ có chuyện đồng minh giai đoạn để chia ghế. Chia xong rồi, lại chửi nhau như trước.

Ông Thiệu sướng nhé!

Cả kẻ đẻ nông

CON CUNG CỦA CHẾ ĐỘ

Chế độ nào cũng có một hạng người thuộc loại con cung. Thời Đế Nhất Công Hòa thì con cung là đảng viên của đảng Cần Lao. Muốn cho đường công an nhẹ bước thênh thang, thì phải gia nhập đảng Cần Lao trước đã.

Nhưng ở vào cái thời này chúng ta không có Đảng. Tuy rằng cả một chương V của Hiến Pháp, khuyến khích và qui định rõ rệt những qui chế, để thành lập một chính đảng, nhưng vẫn chẳng có Đảng. Hay nói một cách khác, chúng ta nhiều Đảng quá. Thành ra không thể phân biệt được Đảng nào đáng gọi là con cung của chế độ, trừ khi đảng đó được đặt luôn cái tên là Đảng Nhà Nước.

Có một hồi, phong trào ta, được Đại Vương xoa đầu khen là ngoan, đã có cơ hội để trở thành một thứ con cung. Hai ông lãnh tụ Nguyễn Văn Bông và Nguyễn Ngọc Huy, đã tập tành mừng thăm, mong vợ được cái ghế Tổng trưởng. Nhưng chỗ ngồi của ông Đại tướng, bên quá chặt quá, không ai lay chuyển nổi. Hai ông lãnh tụ bị một phát hổ ư, coi như đó là một lần lớn lớn. Trong mắt hai ông chứng hứng, lên tở, thấy mà phát thương.

Cả nước hiện nay đang phùng phùng khí thế dăng quang và cái tở. Đại dăng quang đã lập gần xong. Dù rằng bị hai anh lính Thủy quân lục chiến, tục gọi là lính thủy đánh bộ, chổng mõng vào Đại, nhưng không vì thế mà mất vẻ tôn nghiêm. Nhất là từ khi được nền Công Lý Cây Đa hợp thức hóa với tỷ lệ tám trên chín, thì nền Dân chủ của chúng ta đã hùng dũng vươn lên một cách thẳng băng. Công chào đường Công Lý, cũng được dựng lên để đón mừng quan khách bốn phương. Tới hôm nay, công chào mới trên trường tro xương, nhưng còn tới năm ngày nữa, ta mặc quần áo cho công chào, mấy hồi... Chỉ tội nghiệp cho dân chúng, bắt buộc đi làm ăn phải qua đường Công Lý. Bắt đầu từ hôm nay, đã bị cấm đường, để cho Dân chủ làm công chào đón người ngoại quốc. Dân Giao Chỉ đành kiếm lối khác mà đi. Có thể đi đường Ba Huyện Thanh Quan, để qua nhà thương Bạc Hà, khỏi phải đi đường Công Lý.

Khán đài dăng quang năm nay, có một điều khác lạ, là chổng mõng vào Hạ Viện. Như vậy là Hành Pháp đã chổng mõng vào Lập Pháp. Cũng chẳng sao, dân biểu vốn là một giống dễ dạy. Hành Pháp có ngồi lên đầu Lập Pháp cũng còn được, nữa là chổng mõng... Không chừng Lập Pháp lại còn hành diện khi Hành Pháp làm đại dăng quang, quay lưng vào Quốc Hội.

Nói đến con cung của chế độ, lại phải nhắc tới các ông DB. Trong nhiệm kỳ trước, các ông Dân Biểu thuộc Đảng Nhà Nước đã biểu diễn nhiều đường tạp diễn, khiến cho ư ố khí bốc lên mờ mịt cả sac Ngưu, sao Đầu. Những vụ buôn lịch cũ trường, buôn xỉ lạp, xú cheng, nhất là những vụ bạch phiến, vàng cục, đã đưa Hạ Viện của chúng ta tới chỗ ngàn năm bia miệng.

Phải nhận rằng, những dân biểu làm những công việc lem nhem, phân nhiều thuộc Đảng Nhà Nước. Những đứa con cung, rất dễ bị hư hỏng. Lấy cơ được cha mẹ bệnh vực, đứa con cung thường mất dạy hơn những đứa con đối lập với cha mẹ. Trong nhiệm kỳ này của Hạ Viện, hình như các đảng Dân Biểu thuộc Đảng Nhà Nước hơi đông. Chúng có là ngại

Dương thanh Tồn, bị kết án là gia nô, đã hùng dũng đứng lên quát tháo : ai không là gia nô, hãy thử đứng lên coi !... Kết quả, tất cả đều mặc chứng bại xuội, ngồi lì trên ghế, chẳng có ai đứng lên cả. Vậy thì kết quả của năm nay đã bằng năm, bằng mười năm ngoài.

Trong nhiệm kỳ trước, phải mất thời gian là một năm sau, các ông dân biểu mới giờ trở thường Trương Châm, buồn lịch cũ trường, xú cheng, xỉ lạp. Gần mãn nhiệm kỳ mới làm những chuyện tàu vẹt về bạch phiến và vàng cục. Nhưng năm nay, nền buôn lậu tại Hạ Viện đã mở màn rất sớm, từ lúc còn là chuẩn dân biểu, chưa được hợp thức hóa. Ấu đó cũng là dấu hiệu tốt đẹp của sự xây dựng Dân Chủ.

Người có công khai sơn, phá thạch phải được kể tên ra đây. Đó là xênh xáng Diệp A Hênh.

Nếu phải kể cuộc đời, ái tình, sự nghiệp của Diệp A Hênh, thì thật tội nghiệp cho cây bút. Chỉ biết A Hênh là người của chú Ba. Như vậy là đã được cung tới hai lần. Dân biểu dễ dạy đã đáng được nung chiếu. Lại còn gốc chú Ba nữa, thì sự nung chiếu dễ đâu cho hết.

Những lúc gần đây, Đại Vương tái đắc cử và Tân Phó Vương, đều đã làm những phát hành hương về miền nước Chợ Lớn. Đại Vương của chúng ta đã thân tặng một nhà thương, có một cái tên rất lạ, đọc lên như tiếng chuông cà rem, một số tiền rất lớn là một triệu đồng... Tân Phó Vương của chúng ta đã thân mến nhận ông tở của tổng pào, là ông tở của mình. Các bậc vương giả đã hành động như vậy, thì quân hầu, gia nô cũng phải làm theo, bằng cách bảo vệ rất kỹ tài sản của những ông chủ, như ông chủ rạp hát Hào Huế, ông chủ hãng Pin Con O.

Nói tóm lại, Diệp A Hênh là chú Ba lại thêm có mác DB. Chú là con cung của chế độ. Chú đã có 1 phương châm làm việc rất tr là mọi sự khoa học. Dùng tiền để mua chức DB, và dùng chức DB để làm tiền. Nếu phải vẽ phương châm của chú, thì phải vẽ một vòng tròn kín, và chú có trương lai làm dân biểu muôn năm.

Có kẻ cho rằng, chú Diệp A Hênh mới khôn trong những năm gần đây, từ ngày chú cưới vợ. Vợ chú là con gái của ông thầy thuốc Bắc kỳ, có tên là Từ Ngọc Liên. Những người lữ khừ, lữ khừ, Báo nhau hãy đến ông Từ Ngọc Liên. Đó là một câu ca dao mà tôi nghe được từ khi còn nhỏ ở ngoài Bắc. Nghệ thuật quảng cáo của nhà thuốc Từ Ngọc Liên, đã một dạo nổi tiếng như cồn ở xứ Bắc Hà, ngang hàng với than quá bàng Phúc lai Thành và nhà trồng răng Minh sinh.

Nhà văn hào Vũ Trọng Phụng đã đưa ông Từ Ngọc Liên vào văn học sử, bằng nhân vật Victor ban. Ông Victor ban của tiểu thuyết phóng sự Số Đò, đã một thời làm ông chủ của Xuân tóc đỏ, mượn anh chàng Xuân tóc đỏ, mặc quần áo như hề Charlot, gào vào tai thiên hạ những câu quảng cáo cho nhà thuốc của ông. "Dù già cả dù ấu nhi... Ông Victor ban nổi tiếng về chữa bệnh lậu cho thanh niên. Nhưng ông cũng mở một nhà sấm, cho thanh niên có chỗ chơi bời, để mắc bệnh lậu. Phương châm để kiếm tiền của ông cũng được vẽ thành một vòng tròn kín. Thanh niên đến nhà sấm của ông, chơi gái để mắc bệnh lậu. Khi mắc bệnh lậu, lại đến nhà thuốc của ông, để ông chữa cho khỏi. Khi khỏi bệnh lậu, lại tới nhà sấm. Cứ cái

điệu đi một vòng tròn đó, là phải tới thăm ông đều đều.

Người thừa kế ông là ông cca rề, tức nhà Dân Biểu Đẹp A Hênh. Cũng như ông bố vợ, A Hênh cũng có một vòng tròn. Làm tiền để thành Dân Biểu. Thành Dân biểu để làm tiền. Có tiền, lại thành Dân Biểu. Cứ như thế mà đi.

Chỉ tiếc một điều là A Hênh tin ở Nhà Nước nhiều quá. Dù có cung chiều thì cũng phần nào thôi. A Hênh không nhớ rằng mình còn chưa được hợp thức hóa mới chỉ là một thứ chuẩn dân biểu mà chưa chi đã trở ngón số trường của chú Ba là đi Hồng Kông. Chú đã ngựa nghề sớm quá..

Mấy ngày vừa qua, thiên hạ đã điếc tai vì chú là làng, kêu oan ức tới bởi. Chú khai giá tiền những thứ chú mua về, thật quá khôi hài. Nào là vây cá, cặp Echo-lac, phụ tùng cho xe Méc xe dết của chú, với những giá tiền rẻ mạt, làm cho ai nghe cũng muốn cười rụng rốn. Rồi giống như một thứ gái đi già mồm, chú kể công ơn. Cả bốn năm, chú ủng hộ hết mình; nâng bi đến gãy cả mấy ngón tay, mà Nhà Nước không bênh vực cho chú. Hết kể công ơn rồi tới hăm dọa. Chú hăm dọa rằng, làm nhục chú như thế, bắt đầu từ bây giờ, chú không ủng hộ nữa, chú sẽ đối lập, đối lập thật lực. Chú quên rằng chú chưa phải là dân biểu. Còn qua một màn hợp thức hóa nữa mà. Chú không là dân biểu mà chú đối lập, thì chú sẽ bị dân chào là cái chắc. Mà tôi chắc rằng, Ủy Ban Hợp thức hóa, gồm những đảng anh minh của bốn vùng chiến thuật, chắc sẽ không nhận những người bất xứng như chú.

Trong Hạ Viện của nhiệm kỳ này, tôi có vài ba người bạn thật sạch. Như Nguyễn Văn Cừ, Đặng Văn Tiệp, Như Văn Uy... Những người đó, phải ngồi ngang hàng với Diệp A Hênh, tôi rất tiếc cho các bạn tôi.

Trừ khi các bạn tôi đã thành một thứ quit, mọc ở đất Hoài Bắc. Cây quit trồng ở đất Hoài Nam thì ngọt, nhưng mang sang trồng ở đất Hoài Bắc thì chua. Bạn của ta, lúc ở ngoài Hạ Viện thì sạch, nhưng được vào Hạ viện rồi, bị thời tiết, phong tục, húy thổ làm cho không sạch đi chăng?... Đó là mối lo lớn nhất của tôi..

Trong một nhà, có con yêu, con ghét, đó là mầm móng của bất công. Có bất công, tất nhiên là phải bất mãn. Mà khi cái bất mãn ấy lan rộng ra, thì cũng mất lần. Các ông địn chủ, vẫn đòi hỏi việc thực thi công bằng xã hội, thì bắt đầu từ giờ, hãy làm cho chúng tôi mở mắt để nhìn thấy sự công bằng.

Viết về Đẹp A Hênh, chỉ là một vấn đề nhỏ. Còn những vấn đề lớn, mà chúng tôi sẽ dần dần viết tới. Nhất là những chuyện về Đảng Dúi Cui và Đảng Kaki. Đó cũng là một món quà để mừng lễ dăng quang của Đức Vua "thiên thu trường trị, thọ đứ thiên tở".

Kinh nghiệm đã cho biết rằng, khi làm hạn, những đứa con cung bao giờ cũng tìm đường cầu thoát trước nhất. Chỉ còn lại những đứa con ghét, tới lúc đường cùng, còn cố đứng lì, chổng đờ được mấy hiệp... Người hiểu chuyện này nhiều nhất là ông Phó Râu, nhưng lúc hiểu thì đã muộn rồi..

Ồi, mặt trăng tròn rồi phải khuyết. Mặt trời lúc đứng ngang đầu, là phải tà tà bóng xế. Chế độ nào, dù thịnh đến đâu, cũng phải có lúc suy tàn. Hãy nghĩ tới lúc ngày tàn của chế độ !..

ĐỀ HỨC CÀN

ĐỀ CHƠI ĐỀ CHƠC

Càng gần đến ngày lễ đăng quang để bước qua một chu kỳ mới không khi đó chơi đề chọc cũng trở nên sôi nổi, cả 4 toán đều quyết giành phần thắng cuối cùng. Cho nên không một toán nào chịu bỏ cuộc, ahường chỗ cho toán mới vào chơi.

Cuộc đấu tái diễn với 4 toán tuần trước :

- Tái gầu gân.
- Khăn gói quả mướp.
- Im lặng là vàng.
- Tiền mất tật mang.

ĐỀ ÁN BỊ LIỆNG VÀO SỢT RÁC ?

HỎI : Ở Thượng Bộ, lúc đầu mấy ông Nghị ngòm hung hãn lắm, vậy mà tại sao tới lúc vô việc, cái đề án "lập Ủy Ban Điều tra 3-10" lại bị liệt vào sọt rác ?

TÁI GẦU GÂN : Vậy thì các ông Thượng Bộ đã giác ngộ quyền lợi quốc gia không còn bị những tay tổ quá khích lôi kéo vào những mưu mô tầm bậy tầm bạ. Những tay tổ cò đứng lúc, hợp thời như vậy, thật quả xứng đáng được tạc vào bia miệng, để ngàn năm vẫn còn tro tro.

KHĂN GÓI QUẢ MUỚP : Giác ngộ cái khi mốc. Chẳng qua đây lại là một áp phe ngon lành của anh Nghị Xĩa. Cứ mỗi lần tráo trở như thế này bản lại âm hàng chục tề ngon xoi.

IM LẶNG LÀ VÀNG : Điều đó thì ai cũng thấy trước rồi, thắc mắc làm gì cho nó mệt.

TIỀN MẤT TẬT MANG : A, tráo trở vốn dĩ là nghề của chàng mà lì, nếu không thì ai dại gì chỉ địa cho gã ăn hít cớ bịch cả chục năm nay.

BAN GIÁM KHẢO : Tái Gầu Gân trả lời xác đáng nhất, cả ba toán kia đều lạc đề. Tái Gầu Gân : 5 điểm.

RÚT RA KHỎI HẠ BỘ

HỎI : Nhà DB Chuông Quý cứ nâng nặc đòi rút ra khỏi Hạ Bộ, liệu ông ta có rút thiệt không ?

TÁI GẦU GÂN : Rút thì cứ rút ai mà cần. Người ta còn sợ là khác, đỡ đi một cái gai trước mắt.

KHĂN GÓI QUẢ MUỚP : Đã nói rút là phải rút. Nếu ốm à ốm ở là bị chửi vỡ mặt.

IM LẶNG LÀ VÀNG : Ông Chuông Quý đại quá, cứ lờ đi có phải hơn không, tội gì mỗi tháng mất đi cả trăm xấp ?

TIỀN MẤT TẬT MANG : Nói thế thôi chứ cuối cùng Khôi Xã Hội cũng sẽ không cho ông ta rút đâu, thế nào chả có người nhảy ra can khéo.

BAN GIÁM KHẢO : Tiền Mất Tật Mang hiểu rõ hậu trường chính trị chính em của xứ Annam ta quá trời ! 5 điểm !

CÁC THẦY XÀI XẾ ÔNG ĐỘN ?

HỎI : Vì lẽ gì mấy bữa rồi các thầy ở An Quang xài xế ông Tường Đôn quá xá xa vậy ?

TÁI GẦU GÂN : Hà, hà ! Ai bảo các thầy cứ tưởng bờ tường kéo được một anh đối lập về mình, lúc biết bị hổ đi nhiên các thầy phải nổi sùng lên chứ gì ?

KHĂN GÓI QUẢ MUỚP : Cờ mồi như thế là yếu quá, chưa chi đã lộ tẩy cờ mồi, bị các thầy ấy đốt cháy tiêu còn xài gì được nữa ?

IM LẶNG LÀ VÀNG : Thật không ngờ chính

chị chính em xứ này nó lại quay tit thò ló chong chóng đến cỡ đó !

TIỀN MẤT TẬT MANG : Chung quy cũng tại ông ta cứ hùng hục đi Mẻo hoài à, làm ăn độ liều thế chả trách ai người ta cũng phải ngán.

BAN GIÁM KHẢO : Tái Gầu Gân trả lời sít hơn cả ! 5 điểm Tiền Mất Tật Mang bỏ cáo một ý kiến khá : 1 điểm !

ÔNG PHÓ RÊU SẼ "TỊNH KHẨU" ?

HỎI : Báo chí loan tin : sau ngày 1-11, ông Phó Rêu sẽ xin giải ngũ, để được sống ăn dật trong ngôi nhà ở Tân Sơn Nhất và sẽ "tĩnh khẩu" luôn. Có thật vậy chăng ?

TÁI GẦU GÂN : Tưởng gì chứ muốn được giải ngũ thì dễ ợt. Tuy nhiên người ta nói là một việc, làm là một việc khác, còn phải xét lại cái đã mới tin được.

KHĂN GÓI QUẢ MUỚP : Hùm thiêng khi đã sa cơ cũng hèn, bây giờ ông Phó Rêu có ngồi lại cũng chẳng ăn cái giải gì mà còn bị hành là khác. Ăn thân, tịnh khẩu là mưu cao nhất, chờ 4 năm nữa sẽ tính chuyện khác mấy hồi !

IM LẶNG LÀ VÀNG : Chỉ sợ ăn thân tịnh khẩu cũng không yên mõi là chết chứ. Nhà trong Tân Sơn Nhất chẳng gì đã là nhà của ông ? Mà với cái tính bốc đồng, liệu ông tịnh khẩu được bao lâu ?

TIỀN MẤT TẬT MANG : Tại sao không tính chuyện dọt lẹ như anh Đặng Đức Xĩa có phải là chắc ăn biết bao ?

BAN GIÁM KHẢO : Im Lặng Là Vàng tuy vậy mà nhìn xa trông rộng : 5 điểm !

ĐIÀ NGUYỆ MÔN

HOA HẬU CẦM CÁN

Mấy ngày vừa qua, bên cạnh những tin tức chiến sự sôi bỏng miền biên giới Việt - Miên, bên cạnh chiến thắng về vang phũ nhà của 4 con đê rỏ, và bên cạnh tin bão rừng rợn tàn phá quân khu 1, quân dân ta còn chú ý tới cuộc tuyển lựa hoa hậu do Ủy hội Thể Vận VN tổ chức không ít. Điều đặc biệt đáng nói là người đẹp nào may mắn được tuyển lựa làm hoa hậu trong kỳ thi này có phải để cho nhan sắc liền bà con gái Ananta trong một cuộc thi hoa hậu thế giới. Mà chỉ có nhiệm vụ cần cần cờ dẫn đầu phái đoàn lực sĩ Giao Chỉ trong cuộc thi thể thao sắp tới ở nước ngoài.

Tuy nhiên cũng có khá nhiều người đẹp ghi tên ứng thi hoa hậu cầm cán (cán cờ đây nhà). Có lẽ nào xem chừng cũng còn trẻ măng và thân hình đều là núi của cả. Bởi vậy nghe nói mấy nhà giám khảo đức cao vọng trọng là thế mà vì nào đường như cũng bị đứt kế mắt hết ráo. Thật khời Biêng bọn C.O nhận thấy Ủy Hội Thể Vận

VN đã rất dốt nên mới tổ chức cuộc thi hoa hậu này. Một việc làm vừa mất công mắt của lại tốn kém thì giờ vô ích không chịu được. Chẳng cần phải thi cử gì cả, cứ chọn ngay nàng đại diện vừa về vườn Trần đi Xoa làm hoa hậu cầm cán là hợp tình hợp cảnh nhất thế giới. So về vòng số một và vòng số 3 thì nàng Dạ Xoa ăn bứt các người đẹp dự thi là cái căng. So về tài cầm cán (vấn cán cờ đây nhà) thì chắc chắn nàng cũng chẳng cần tập luyện thêm cũng đã quá sức lão luyện lắm rồi. Còn so về dáng đi đứng thì ôi chao các cô trẻ tuổi kia làm sao sánh kịp với cái dáng đi huỳnh huých can vù vào toa lét để « xả xú bíp » của nàng Dạ Xoa, một dáng đi vô cùng phù hợp với làng thể thao. Đây là chưa kể người đẹp cầm cán khi dẫn đầu đám gà nhà ra trình diện nơi đấu trường của cán phải có 1 đức tính cao quý khác là có tài nín để mới được. Vô phúc chọn lầm phải cô nào có tật để dất, mới để liền miên vì yếu thân, thì gọi là vô mặt. Lúc đó không lẽ hoa hậu cầm cán thình thoảng lại xách can vù vào toa lét để « xả xú bíp » thì còn chi thể diện cuộc ra ! Mà cái tài nín để quý hóa này thì từ bao lâu nay ở Giao chỉ quốc chúng ta nàng Dạ Xoa chẳng từng nổi danh vô địch đó sao. Bởi vậy bọn Con Ông cương quyết yêu cầu đẹp bỏ lập tức cuộc thi vô ích kia đi, và phải chọn ngay nàng Dạ Xoa làm hoa hậu cầm cán cho ngoại quốc chúng nó lệ luôn.

NHỤC MA

Tạp chí khiêu dâm hạng nặng của Mẻo, tờ Play Boy vừa phát hành số đặc biệt kỷ niệm để

nhị chu niên nên có đi một đưng bàn luận về khoản ái tình giữa trai da đỏ và gái Annam. Theo nhận định của anh báo khiêu dâm này thì những cuộc ái tình Mẻo Việt giá chỉ tạm bợ thời thì được, còn nếu đi đến hôn nhân đang hoàng ất thế nào cũng gây đổ mau chóng.

Nghĩ đây là 1 sự nhục mạ của báo Mẻo dám bảo liền bà con gái Giao Chỉ toàn hạng mất nết, bọn C.O tức lắm bèn làm 1 cuộc phỏng vấn trong giới đương kim me Mẻo. Thi được chị em phi cười mà rằng :

— Báo Mẻo vậy mà đã nói được. Lĩnh da đỏ qua đây so với dân mình thì nó mập địa thật nên chúng em lấy chơi thời gian cho đỡ kẹt. Chứ lấy làm chồng thiệt thì sức mảy, vì đa số tụi nó ở bên toàn là cu li không hà, theo về rồi dối rã hòng sao !

— Trước giờ em vẫn định ninh bọn Mẻo sũ sang, nhưng đến lúc gặp tụi vài thằng em mới thấy tụi nó kẻo kinh khủng. Bởi vậy đa số tụi em đâu có ham lấy Mẻo lâu dài.

— Bọn Mẻo ít thắng trong tình nghĩa lắm anh à, không như người mình. Vậy đại gì mình dám đầu trung thành với thằng chồng hồ Mẻo để chờ nó đá đít mình không biết lúc nào. Nói bằng sự thật, tụi em vẫn chờ dịp nếu lấy được 1 người chồng bản xứ thì dù dối khổ cách mấy cũng vẫn vui.

Bọn C.O nghĩ ngâm người thương cho đồng nghiệp Play Boy đã vô tình nhục mạ cảnh đồng bào của mình mà cóc hay.

BỘT GIẶT HÓA HỢP

MỘT SẢN PHẨM NỘI HÓA ĐÃ NỔI TIẾNG

Quý bà hãy thử dùng 1 ký bột giặt NET để so sánh với 1 ký bột giặt ngoại quốc. Quý bà sẽ thấy dùng bột giặt NET là tốt nhất và lợi nhất.

Bột giặt NET gồm nhiều hóa chất giặt tẩy chọn lọc, do kỹ sư và chuyên viên lành nghề nghiên cứu, lập công thức và điều khiển sản xuất tại một nhà máy tân tiến ở khu Kỹ Nghệ Biên Hòa.

Văn phòng : VIỆT NAM TÂN HÓA PHẨM CÔNG TY
38, Nguyễn Trãi Saigon — Điện thoại : 38.247

PHÚ YÊN GIAO CHI

ANH ƠI! NẾU MỘNG KHÔNG THÀNH

Ôm nhiều mộng nhất trong thời gian gần đây có lẽ phải kể tới hai ông ráo sù « đối lập cuối », một thứ đối lập được cầu chứng tại tòa, được sự ga rãng tí của Nhà Nước!

Đạo xưa đạo xưa, hai ông tuyên bố cũng hăng đi lắm, nên ai cũng tưởng các ông là đối lập thứ xa bông 72 phần đầu. Mãi cho tới khi đức Dzua phán rằng: Phải đối lập như hai đồng chí đây mới được, thì đi thôi, bao nhiêu dân đối lập vội vã lay hai ông cả náo, để đi một đường ô rơ né!

Gần đây, nhân thấy Đức Dzua độc đến hơi cô đơn, hai ông cho rằng chớ đã về chiều, không mần ăn lúc này thì biết đến kiếp nào mới có cơ hội nên hai ông bèn nhào ra đóng vai Lê Lai cứu chúa. Sóng gió đi qua Đức Dzua trở lại ngai vàng, hai ông hí hửng: phen này Cuối mà không được làm thừa tướng thì còn trời đất nào nữa?

Quả thật, lúc đó Đức Dzua có với nhiều tai to mặt lớn vô trước hệ rỗng để gọi là tham khảo cho rộng đường cái tổ.

Hai ông Cuối cũng hân hạnh được ở trong số đó. Nên hai ông mới chắc mẫm không anh thì tôi, không tôi thì anh, chứ còn ai rỗng khoai đất này nhỉ?

Bất ngờ vào giờ chót, một trái bông được tung ra làm hai ông Cuối cũng té bở ngựa một một lượt: đó là Quan thừa tướng cũ vẫn sẽ tiếp tục ngồi trong Dinh thừa tướng!

Ôi thôi, thế là đi doong cả một giấc mộng lớn, hai ông bèn ôm nhau rên rĩ song ca cứ như là cận Hùng Cường—Mai lệ Huyền: « Anh ơi nếu mộng không thành thì sao? »

A, thôi phải rồi nếu mộng lớn không thành thì kiểm cái mộng nhỏ nhỏ nhàng nhàng vậy. Nghĩa là nếu được on trên ban phước lành cho làm một ông tổng gì đó, cũng đủ sung sướng hạnh nần nguyện lắm rồi, chẳng việc gì phải « bỏ trâu an lúa gọi cha òi òi » nữa!

Nhưng nếu đến cái mộng nhỏ nhàng này cũng lại không thành thì sao? thì cốt cuội lại hườn cốt cuội có sao đâu?

ME SÛ ANDRÉ TRỞ TÀI CỨU NGUY

Cái gọi là « Mặt Trần Cứu Nguy » đạo đó thực ra chỉ gồm có 2 Me sù, một là Annamta gốc Phú lãng sa tục gọi là André, và một là Annamta gốc Mễo tục gọi là Tony.

Mới đầu thấy hai sù hồ hào Cứu Nguy dữ dội lắm, nhưng càng về sau chẳng thấy Nguy đâu mà cứu, sù Tony buồn tình làm ngay một phát cứu người đẹp Bình Dương cho nó chắc ăn.

Còn lại sù André bị tuột dù văng ra khỏi Viện Cầu Mống, cảm thấy nguy quá, bèn lẳng xăng hoạt động để cứu lấy cái ghế ngồi vậy! Nhưng cứu bằng cách nào đây? Thông thường, các chính khứa mà đầu áp dụng chiến thuật « đi hàng hai » cũng đã là khôn ngoan lắm rồi. Đằng này sù André còn khôn hơn nữa, đi hàng ba cơ!

Một mặt, sù thủ trong túi một lá bùa của Nhà nước cái đã... Xong xuôi, sù mới lò dò vô chùa, xin được ăn chay và niệm Nam mô bốn sù thích ca mâu ni Phật, nhưng kỳ thực cốt để rí tai các thầy « Lay các thầy, các thầy cứ ủng hộ đệ tử vô Nhà Hát đi, đệ tử nguyện sẽ trung thành với các thầy đến tét, đứn nào nói báo sẽ bị tống về bên tây ăn bit tét phó mát! »

Quản lý: HOANG THỊ QUY

In tại nhà in DÂN NGUYỆN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 820

Các thầy tuy nghèo mà ham, bèn rí tai các đệ tử ở Quảng Ngãi cứ việc bỏ phiếu cho ứng cử viên Annamta gốc tây cho được việc nhà chùa.

Năm được lá bùa này của Nhà Chùa, sù André bèn dot lẹ qua Pháp để rao hàng « Hello! có ai mua tui ra mua! ». Quả nhiên Bạch Ốc Hoàng Đế tưởng bở cho cần thân ra mua liền, từ đó, sù André cứ việc thi thụt đi Mễo như đi chợ.

Được ăn cháo no nê rồi, sù André nhà ta lập tức đá bốp luôn cái bát của nhà Chùa,

Các thầy bị vỡ bát, của đau con xót, cũng phải nổi cơn sân si lên mà bá nọ đã phân thủng, từ rày thì kệ h cái mặt ấy cảm chỉ không cho lai vãng chùa ta nữa!

Nhưng bị giờ thì sù André đâu có còn thiết lai vãng đến chùa chiến làm gì nữa? Hén mà ăn cái giải gì?

Bi giờ sù André đang thấp thỏm chờ tới ngày được ngồi vào cái ghế ông Bầu Nhà Hát. Còn nếu không đi nữa thì sù trông sao cho mau chóng tới Hòa Bình, để xem Đức Dzua có chịu quân tử nhất ngôn ra đi như lời đã hứa hay không?

ĐẾN LƯỢT ÔNG NGHỊ XIA CỨU GIÁ

Một trong những người có công cứu giá trong thời gian vừa rồi là sù Nghị Xia. Trước đây, sù Nghị Xia, theo lệnh của Trùm Xia, thỉnh thoảng cũng kẻ Đức Dzua một phát, ra cái điều ta đây cũng chống đối 1 cây. Phe chống đối tướng bở, tướng phen này cả lò Xia đã ngã về phe ta, chắc hẳn tất biên Đông cũng cạn.

Ái dề vào giờ chót, trong số 28 anh nghị hăng tiết vết dầ từng uống máu ăn thề phen này phải đánh một trận để đời, bỗng có mười anh phú linh sang phe địch, làm cho 17 anh còn lại ngờ ngờ ngáo ngáo, thiếu điều òa lên khóc khi thấy cái đề án lập Ủy Ban Điều Cha bị phứt lơ cẳng!

Hỏi ra mới biết đó là ma nớp của sù Nghị Xia, và vẫn là theo lệnh của ông Trùm!

Công to như thế, chuyện này nghèo gì cũng phải vỡ được ít ra là cái ghế Tô Te!

« GIẶC CỜ ĐEN » ĐÁM ĐÁ NHÀ BÁO Ở HUẾ

Trong thời gian gần đây, nạn cướp giựt đi hoành hành giữa ban ngày tại xã Quảng Phước, quận Quang Điền và hành hung lương dân bất chấp luật pháp.

Thiếu tá quận trưởng đã tỏ ra bất lực, trong khi các cấp chỉ huy nghĩa quân lại đồng lõa với bọn bất lương mà người dân trong vùng gọi là « giặc cờ đen » ức hiếp dân làng.

Cụ thể nhất là chiều ngày 24-10, một thông tin viên tên H.V của Hội Quán Báo Chí miền Trung và là Thông tin viên của hãng tin THT đã bị 6 nghĩa quân tại chợ Sĩa giựt giấy tờ cùng hình ảnh trên đường về Quận Quang Điền. Sau đó 6 tên giặc cờ đen đã thay phiên đấm đá. Ngài quận trưởng khi hay tin này đã hứa xuống là sẽ trừng trị khám kiểu binh, nhưng dường như Hội Quán Báo Chí Miền Trung sẽ làm lớn vụ này.

Người ta nghe nói ông tướng ba sao Quân khu 1 rất nghiêm minh, không biết chuyện này ông tướng có ngh êm phạt những tên kiêu binh để đầu lảnh an cư lạc nghiệp không? Cứ chờ xem.

MỘT TIẾT LỘ ĐỘNG TRỜI

Cuốn sách « The Pentagon Papers » nói về những bí mật của chiến tranh Việt Nam thật ra chưa bật mí hết tất cả những bí mật đó. Một số các bí mật liên quan tới chánh sách Hoa kỳ đã bị chánh phủ Mỹ kiểm duyệt và cho rằng công bố nó ra sẽ có hại cho an ninh quốc gia.

Tuy nhiên theo tờ Washington Post thì cái bí mật bị kiểm duyệt đó không có nguy hại gì cho nền an ninh quốc gia (Hoa kỳ) cả mà thật sự thì nó chỉ có tính cách làm cho chánh phủ Mỹ phải bối rối mà thôi. Ví dụ như việc thay đổi các nhân vật cao cấp ở Việt Nam. Một đoạn trong hồ sơ bí mật bị kiểm duyệt nói:

— Có lẽ chúng ta (Mỹ) nên hỏi Kiến đại sứ Bunker xem có nên thay thế thủ tướng chánh phủ Saigon không. Nếu ông ta đáng bị thay thế thì chúng

ĐA DANH CẦM TRÒNG

ta phải thoả thuận về người thay thế ông ta sau khi tham khảo ý kiến với Thiệu và Kỳ.

Hồ sơ bí mật đó cũng nói tới việc thay thế một số các nhân viên dân sự và quân sự cao cấp khác. Những tướng lãnh nào cần được ủng hộ hay thay thế, các tỉnh trưởng nào bất lực cần phải đổi điv.v.

Một đoạn quan trọng khác bị kiểm duyệt liên quan tới việc có thể dùng bom nguyên tử ở VN.

Sau cuộc hội kiến hồi tháng 4 năm 1964 giữa ngoại trưởng Mỹ Deau Rusk và đại tướng Khánh, lúc bấy giờ là thủ tướng chánh phủ, một điện văn đã được gửi về Hoa thịnh Đồn cho biết:

— Ngoại trưởng Mỹ nhấn mạnh rằng nếu việc tăng gia mức độ chiến tranh ở VN đưa tới việc TC ở ạt can thiệp ở VN thì chắc chắn phải dùng tới vũ khí nguyên tử. Nhiều nhà lãnh đạo thế giới tự do chống đối việc đó. Tổng thống Tưởng giới Thạch cho biết rằng ông ta cương quyết chống lại việc đó.

U Thant cũng vậy. Nhiều người Á Châu cho rằng người da trắng chỉ dùng bom nguyên tử tiêu diệt giống da vàng chứ không dùng để chống lại người da trắng. Như vậy là coi rẻ kỹ thị rõ rệt.

Trái lại đại tướng Khánh không tranh luận gì nhiều với người Mỹ về việc sử dụng vũ khí nguyên tử. Ông ta nói rằng việc sử dụng bom nguyên tử để chấm dứt chiến tranh với Nhật. Không phải chỉ cứu nhiều nhân mạng của Mỹ mà cũng cứu nhiều nhân mạng của Nhật nữa. Mỗi người đều có quyền sử dụng lực lượng mà mình có. Nếu Trung Cộng dùng biện người để tiêu diệt ta, thì chúng ta phải sử dụng vũ khí hỏa lực của chúng ta.

TÊN MỸ NÀY ĐÁNG ĐÁNH ĐÒN

TUY HOÀ.— Chủ tịch hội đồng tỉnh Phú Yên ông Trương văn Mai hôm qua đã lên tiếng với báo chí rằng, các cố vấn Mỹ tại Phú Yên đã lộng quyền thao túng, và coi rẻ đồng bào Tuy Hòa kiểu ông chủ và đày tớ, theo lời Nv Mai thì quan cố vấn trưởng tên MEERKYRD đã thường xuyên xen vào nội bộ hành chánh địa phương, kể từ cấp xã trở lên tòa Hành chánh mà nhiều lần các vị dân cử ở đây đã cảnh cáo đưng sự, tuy nhiên viên cố vấn này vẫn tiếp tục làm bậy, cũng theo sự tố cáo trên thì trong ngày thứ bảy (23/10) vừa qua, Meerkyrd đã cho dịch ra tiếng Việt bài báo của thông tin viên Kevin Buckley, trưởng phòng biên tập tuần báo Newsweek ở Saigon với nhan đề « Chiến Tranh Đùng Đùng bù nhìn giết giết » đăng trên tờ Newsweek tuần qua, nội dung bôi nhọ chánh phủ VNCH để phân phát cho các công sở và các nghị viên ở Phú Yên. Hành động này, theo nghị viên Mai, là một hành động nổi giáo cho CS và gián tiếp xúi dục đồng bào Phú Yên đưng tin vào chánh phủ miền Nam Việt Nam.

Mặt khác tin của giới công chức quân nhân Phú Yên còn cho biết, ông Meerkyrd dường như có mật ước gì với bọn công sản nằm vùng trong tỉnh Phú Yên, do đó ông thường xuyên đi đến những vùng bất an ninh và ở lại lâu ngày những nơi này nhưng vẫn được an toàn.

ĐỀ NHỚ

Những tin tức từ miền Trung gửi về cho biết báo Hester đã gây cho hàng trăm người chết, hàng trăm ngàn căn nhà của đồng bào bị tàn phá. Riêng tại xã Nam Hòa, Thừa Thiên và Tỉnh Quảng Tín những thiệt hại về tài sản đã lên đến một tỉ lệ hết thuốc chữa là 1000% (chỉ cao hơn tỉ lệ số phiếu đắc cử của LD Dân Chủ một tí tí).

Đây là trận bão lớn nhất, khủng khiếp nhất từ trước đến nay, đã xảy ra trong cái năm một liên danh đạt được số phiếu cũng lớn nhất từ trước đến nay. Vì sự trùng hợp ngẫu nhiên này bọn CO thấy có thể đổi tên trận bão Hester thành « Bão Độc Diện » và cuộc Bầu cử 3-10 đổi thành « cuộc bầu cử Hester » cho dễ nhớ cả hai.